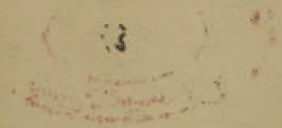

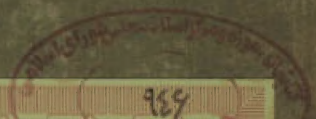

بازرسی شد
۱۶ - ۳۷

۳۰

بازدید شد

۹۴۶	
کتابخانه مجلس شورای ملی	
نام کتاب	حقائق طب
مؤلف	
موضوع تألیف	
شماره دفتر	۲۲۳۷۷
شماره ۳۲۵۵	۲۱۵۹
۱۹۳۵	۲۱۵۹

۶۹	۷۸	۸۷	۹۶	۱۰۵	۱۱۴	۱۲۳	۱۳۲	۱۴۱	۱۵۰	۱۵۹	۱۶۸	۱۷۷	۱۸۶	۱۹۵	۲۰۴	۲۱۳	۲۲۲	۲۳۱	۲۴۰	۲۴۹	۲۵۸	۲۶۷	۲۷۶	۲۸۵	۲۹۴	۳۰۳	۳۱۲	۳۲۱	۳۳۰	۳۳۹	۳۴۸	۳۵۷	۳۶۶	۳۷۵	۳۸۴	۳۹۳	۴۰۲	۴۱۱	۴۲۰	۴۲۹	۴۳۸	۴۴۷	۴۵۶	۴۶۵	۴۷۴	۴۸۳	۴۹۲	۵۰۱	۵۱۰	۵۱۹	۵۲۸	۵۳۷	۵۴۶	۵۵۵	۵۶۴	۵۷۳	۵۸۲	۵۹۱	۶۰۰	۶۰۹	۶۱۸	۶۲۷	۶۳۶	۶۴۵	۶۵۴	۶۶۳	۶۷۲	۶۸۱	۶۹۰	۶۹۹	۷۰۸	۷۱۷	۷۲۶	۷۳۵	۷۴۴	۷۵۳	۷۶۲	۷۷۱	۷۸۰	۷۸۹	۷۹۸	۸۰۷	۸۱۶	۸۲۵	۸۳۴	۸۴۳	۸۵۲	۸۶۱	۸۷۰	۸۷۹	۸۸۸	۸۹۷	۹۰۶	۹۱۵	۹۲۴	۹۳۳	۹۴۲	۹۵۱	۹۶۰	۹۶۹	۹۷۸	۹۸۷	۹۹۶	۱۰۰۵	۱۰۱۴	۱۰۲۳	۱۰۳۲	۱۰۴۱	۱۰۵۰	۱۰۵۹	۱۰۶۸	۱۰۷۷	۱۰۸۶	۱۰۹۵	۱۱۰۴	۱۱۱۳	۱۱۲۲	۱۱۳۱	۱۱۴۰	۱۱۴۹	۱۱۵۸	۱۱۶۷	۱۱۷۶	۱۱۸۵	۱۱۹۴	۱۲۰۳	۱۲۱۲	۱۲۲۱	۱۲۳۰	۱۲۳۹	۱۲۴۸	۱۲۵۷	۱۲۶۶	۱۲۷۵	۱۲۸۴	۱۲۹۳	۱۳۰۲	۱۳۱۱	۱۳۲۰	۱۳۲۹	۱۳۳۸	۱۳۴۷	۱۳۵۶	۱۳۶۵	۱۳۷۴	۱۳۸۳	۱۳۹۲	۱۴۰۱	۱۴۱۰	۱۴۱۹	۱۴۲۸	۱۴۳۷	۱۴۴۶	۱۴۵۵	۱۴۶۴	۱۴۷۳	۱۴۸۲	۱۴۹۱	۱۵۰۰	۱۵۰۹	۱۵۱۸	۱۵۲۷	۱۵۳۶	۱۵۴۵	۱۵۵۴	۱۵۶۳	۱۵۷۲	۱۵۸۱	۱۵۹۰	۱۶۰۰	۱۶۰۹	۱۶۱۸	۱۶۲۷	۱۶۳۶	۱۶۴۵	۱۶۵۴	۱۶۶۳	۱۶۷۲	۱۶۸۱	۱۶۹۰	۱۷۰۰	۱۷۰۹	۱۷۱۸	۱۷۲۷	۱۷۳۶	۱۷۴۵	۱۷۵۴	۱۷۶۳	۱۷۷۲	۱۷۸۱	۱۷۹۰	۱۸۰۰	۱۸۰۹	۱۸۱۸	۱۸۲۷	۱۸۳۶	۱۸۴۵	۱۸۵۴	۱۸۶۳	۱۸۷۲	۱۸۸۱	۱۸۹۰	۱۹۰۰	۱۹۰۹	۱۹۱۸	۱۹۲۷	۱۹۳۶	۱۹۴۵	۱۹۵۴	۱۹۶۳	۱۹۷۲	۱۹۸۱	۱۹۹۰	۲۰۰۰	۲۰۰۹	۲۰۱۸	۲۰۲۷	۲۰۳۶	۲۰۴۵	۲۰۵۴	۲۰۶۳	۲۰۷۲	۲۰۸۱	۲۰۹۰	۲۱۰۰	۲۱۰۹	۲۱۱۸	۲۱۲۷	۲۱۳۶	۲۱۴۵	۲۱۵۴	۲۱۶۳	۲۱۷۲	۲۱۸۱	۲۱۹۰	۲۲۰۰	۲۲۰۹	۲۲۱۸	۲۲۲۷	۲۲۳۶	۲۲۴۵	۲۲۵۴	۲۲۶۳	۲۲۷۲	۲۲۸۱	۲۲۹۰	۲۳۰۰	۲۳۰۹	۲۳۱۸	۲۳۲۷	۲۳۳۶	۲۳۴۵	۲۳۵۴	۲۳۶۳	۲۳۷۲	۲۳۸۱	۲۳۹۰	۲۴۰۰	۲۴۰۹	۲۴۱۸	۲۴۲۷	۲۴۳۶	۲۴۴۵	۲۴۵۴	۲۴۶۳	۲۴۷۲	۲۴۸۱	۲۴۹۰	۲۵۰۰	۲۵۰۹	۲۵۱۸	۲۵۲۷	۲۵۳۶	۲۵۴۵	۲۵۵۴	۲۵۶۳	۲۵۷۲	۲۵۸۱	۲۵۹۰	۲۶۰۰	۲۶۰۹	۲۶۱۸	۲۶۲۷	۲۶۳۶	۲۶۴۵	۲۶۵۴	۲۶۶۳	۲۶۷۲	۲۶۸۱	۲۶۹۰	۲۷۰۰	۲۷۰۹	۲۷۱۸	۲۷۲۷	۲۷۳۶	۲۷۴۵	۲۷۵۴	۲۷۶۳	۲۷۷۲	۲۷۸۱	۲۷۹۰	۲۸۰۰	۲۸۰۹	۲۸۱۸	۲۸۲۷	۲۸۳۶	۲۸۴۵	۲۸۵۴	۲۸۶۳	۲۸۷۲	۲۸۸۱	۲۸۹۰	۲۹۰۰	۲۹۰۹	۲۹۱۸	۲۹۲۷	۲۹۳۶	۲۹۴۵	۲۹۵۴	۲۹۶۳	۲۹۷۲	۲۹۸۱	۲۹۹۰	۳۰۰۰	۳۰۰۹	۳۰۱۸	۳۰۲۷	۳۰۳۶	۳۰۴۵	۳۰۵۴	۳۰۶۳	۳۰۷۲	۳۰۸۱	۳۰۹۰	۳۱۰۰	۳۱۰۹	۳۱۱۸	۳۱۲۷	۳۱۳۶	۳۱۴۵	۳۱۵۴	۳۱۶۳	۳۱۷۲	۳۱۸۱	۳۱۹۰	۳۲۰۰	۳۲۰۹	۳۲۱۸	۳۲۲۷	۳۲۳۶	۳۲۴۵	۳۲۵۴	۳۲۶۳	۳۲۷۲	۳۲۸۱	۳۲۹۰	۳۳۰۰	۳۳۰۹	۳۳۱۸	۳۳۲۷	۳۳۳۶	۳۳۴۵	۳۳۵۴	۳۳۶۳	۳۳۷۲	۳۳۸۱	۳۳۹۰	۳۴۰۰	۳۴۰۹	۳۴۱۸	۳۴۲۷	۳۴۳۶	۳۴۴۵	۳۴۵۴	۳۴۶۳	۳۴۷۲	۳۴۸۱	۳۴۹۰	۳۵۰۰	۳۵۰۹	۳۵۱۸	۳۵۲۷	۳۵۳۶	۳۵۴۵	۳۵۵۴	۳۵۶۳	۳۵۷۲	۳۵۸۱	۳۵۹۰	۳۶۰۰	۳۶۰۹	۳۶۱۸	۳۶۲۷	۳۶۳۶	۳۶۴۵	۳۶۵۴	۳۶۶۳	۳۶۷۲	۳۶۸۱	۳۶۹۰	۳۷۰۰	۳۷۰۹	۳۷۱۸	۳۷۲۷	۳۷۳۶	۳۷۴۵	۳۷۵۴	۳۷۶۳	۳۷۷۲	۳۷۸۱	۳۷۹۰	۳۸۰۰	۳۸۰۹	۳۸۱۸	۳۸۲۷	۳۸۳۶	۳۸۴۵	۳۸۵۴	۳۸۶۳	۳۸۷۲	۳۸۸۱	۳۸۹۰	۳۹۰۰	۳۹۰۹	۳۹۱۸	۳۹۲۷	۳۹۳۶	۳۹۴۵	۳۹۵۴	۳۹۶۳	۳۹۷۲	۳۹۸۱	۳۹۹۰	۴۰۰۰	۴۰۰۹	۴۰۱۸	۴۰۲۷	۴۰۳۶	۴۰۴۵	۴۰۵۴	۴۰۶۳	۴۰۷۲	۴۰۸۱	۴۰۹۰	۴۱۰۰	۴۱۰۹	۴۱۱۸	۴۱۲۷	۴۱۳۶	۴۱۴۵	۴۱۵۴	۴۱۶۳	۴۱۷۲	۴۱۸۱	۴۱۹۰	۴۲۰۰	۴۲۰۹	۴۲۱۸	۴۲۲۷	۴۲۳۶	۴۲۴۵	۴۲۵۴	۴۲۶۳	۴۲۷۲	۴۲۸۱	۴۲۹۰	۴۳۰۰	۴۳۰۹	۴۳۱۸	۴۳۲۷	۴۳۳۶	۴۳۴۵	۴۳۵۴	۴۳۶۳	۴۳۷۲	۴۳۸۱	۴۳۹۰	۴۴۰۰	۴۴۰۹	۴۴۱۸	۴۴۲۷	۴۴۳۶	۴۴۴۵	۴۴۵۴	۴۴۶۳	۴۴۷۲	۴۴۸۱	۴۴۹۰	۴۵۰۰	۴۵۰۹	۴۵۱۸	۴۵۲۷	۴۵۳۶	۴۵۴۵	۴۵۵۴	۴۵۶۳	۴۵۷۲	۴۵۸۱	۴۵۹۰	۴۶۰۰	۴۶۰۹	۴۶۱۸	۴۶۲۷	۴۶۳۶	۴۶۴۵	۴۶۵۴	۴۶۶۳	۴۶۷۲	۴۶۸۱	۴۶۹۰	۴۷۰۰	۴۷۰۹	۴۷۱۸	۴۷۲۷	۴۷۳۶	۴۷۴۵	۴۷۵۴	۴۷۶۳	۴۷۷۲	۴۷۸۱	۴۷۹۰	۴۸۰۰	۴۸۰۹	۴۸۱۸	۴۸۲۷	۴۸۳۶	۴۸۴۵	۴۸۵۴	۴۸۶۳	۴۸۷۲	۴۸۸۱	۴۸۹۰	۴۹۰۰	۴۹۰۹	۴۹۱۸	۴۹۲۷	۴۹۳۶	۴۹۴۵	۴۹۵۴	۴۹۶۳	۴۹۷۲	۴۹۸۱	۴۹۹۰	۵۰۰۰	۵۰۰۹	۵۰۱۸	۵۰۲۷	۵۰۳۶	۵۰۴۵	۵۰۵۴	۵۰۶۳	۵۰۷۲	۵۰۸۱	۵۰۹۰	۵۱۰۰	۵۱۰۹	۵۱۱۸	۵۱۲۷	۵۱۳۶	۵۱۴۵	۵۱۵۴	۵۱۶۳	۵۱۷۲	۵۱۸۱	۵۱۹۰	۵۲۰۰	۵۲۰۹	۵۲۱۸	۵۲۲۷	۵۲۳۶	۵۲۴۵	۵۲۵۴	۵۲۶۳	۵۲۷۲	۵۲۸۱	۵۲۹۰	۵۳۰۰	۵۳۰۹	۵۳۱۸	۵۳۲۷	۵۳۳۶	۵۳۴۵	۵۳۵۴	۵۳۶۳	۵۳۷۲	۵۳۸۱	۵۳۹۰	۵۴۰۰	۵۴۰۹	۵۴۱۸	۵۴۲۷	۵۴۳۶	۵۴۴۵	۵۴۵۴	۵۴۶۳	۵۴۷۲	۵۴۸۱	۵۴۹۰	۵۵۰۰	۵۵۰۹	۵۵۱۸	۵۵۲۷	۵۵۳۶	۵۵۴۵	۵۵۵۴	۵۵۶۳	۵۵۷۲	۵۵۸۱	۵۵۹۰	۵۶۰۰	۵۶۰۹	۵۶۱۸	۵۶۲۷	۵۶۳۶	۵۶۴۵	۵۶۵۴	۵۶۶۳	۵۶۷۲	۵۶۸۱	۵۶۹۰	۵۷۰۰	۵۷۰۹	۵۷۱۸	۵۷۲۷	۵۷۳۶	۵۷۴۵	۵۷۵۴	۵۷۶۳	۵۷۷۲	۵۷۸۱	۵۷۹۰	۵۸۰۰	۵۸۰۹	۵۸۱۸	۵۸۲۷	۵۸۳۶	۵۸۴۵	۵۸۵۴	۵۸۶۳	۵۸۷۲	۵۸۸۱	۵۸۹۰	۵۹۰۰	۵۹۰۹	۵۹۱۸	۵۹۲۷	۵۹۳۶	۵۹۴۵	۵۹۵۴	۵۹۶۳	۵۹۷۲	۵۹۸۱	۵۹۹۰	۶۰۰۰	۶۰۰۹	۶۰۱۸	۶۰۲۷	۶۰۳۶	۶۰۴۵	۶۰۵۴	۶۰۶۳	۶۰۷۲	۶۰۸۱	۶۰۹۰	۶۱۰۰	۶۱۰۹	۶۱۱۸	۶۱۲۷	۶۱۳۶	۶۱۴۵	۶۱۵۴	۶۱۶۳	۶۱۷۲	۶۱۸۱	۶۱۹۰	۶۲۰۰	۶۲۰۹	۶۲۱۸	۶۲۲۷	۶۲۳۶	۶۲۴۵	۶۲۵۴	۶۲۶۳	۶۲۷۲	۶۲۸۱	۶۲۹۰	۶۳۰۰	۶۳۰۹	۶۳۱۸	۶۳۲۷	۶۳۳۶	۶۳۴۵	۶۳۵۴	۶۳۶۳	۶۳۷۲	۶۳۸۱	۶۳۹۰	۶۴۰۰	۶۴۰۹	۶۴۱۸	۶۴۲۷	۶۴۳۶	۶۴۴۵	۶۴۵۴	۶۴۶۳	۶۴۷۲	۶۴۸۱	۶۴۹۰	۶۵۰۰	۶۵۰۹	۶۵۱۸	۶۵۲۷	۶۵۳۶	۶۵۴۵	۶۵۵۴	۶۵۶۳	۶۵۷۲	۶۵۸۱	۶۵۹۰	۶۶۰۰	۶۶۰۹	۶۶۱۸	۶۶۲۷	۶۶۳۶	۶۶۴۵	۶۶۵۴	۶۶۶۳	۶۶۷۲	۶۶۸۱	۶۶۹۰	۶۷۰۰	۶۷۰۹	۶۷۱۸	۶۷۲۷	۶۷۳۶	۶۷۴۵	۶۷۵۴	۶۷۶۳	۶۷۷۲	۶۷۸۱	۶۷۹۰	۶۸۰۰	۶۸۰۹	۶۸۱۸	۶۸۲۷	۶۸۳۶	۶۸۴۵	۶۸۵۴	۶۸۶۳	۶۸۷۲	۶۸۸۱	۶۸۹۰	۶۹۰۰	۶۹۰۹	۶۹۱۸	۶۹۲۷	۶۹۳۶	۶۹۴۵	۶۹۵۴	۶۹۶۳	۶۹۷۲	۶۹۸۱	۶۹۹۰	۷۰۰۰	۷۰۰۹	۷۰۱۸	۷۰۲۷	۷۰۳۶	۷۰۴۵	۷۰۵۴	۷۰۶۳	۷۰۷۲	۷۰۸۱	۷۰۹۰	۷۱۰۰	۷۱۰۹	۷۱۱۸	۷۱۲۷	۷۱۳۶	۷۱۴۵	۷۱۵۴	۷۱۶۳	۷۱۷۲	۷۱۸۱	۷۱۹۰	۷۲۰۰	۷۲۰۹	۷۲۱۸	۷۲۲۷	۷۲۳۶	۷۲۴۵	۷۲۵۴	۷۲۶۳	۷۲۷۲	۷۲۸۱	۷۲۹۰	۷۳۰۰	۷۳۰۹	۷۳۱۸	۷۳۲۷	۷۳۳۶	۷۳۴۵	۷۳۵۴	۷۳۶۳	۷۳۷۲	۷۳۸۱	۷۳۹۰	۷۴۰۰	۷۴۰۹	۷۴۱۸	۷۴۲۷	۷۴۳۶	۷۴۴۵	۷۴۵۴	۷۴۶۳	۷۴۷۲	۷۴۸۱	۷۴۹۰	۷۵۰۰	۷۵۰۹	۷۵۱۸	۷۵۲۷	۷۵۳۶	۷۵۴۵	۷۵۵۴	۷۵۶۳	۷۵۷۲	۷۵۸۱	۷۵۹۰	۷۶۰۰	۷۶۰۹	۷۶۱۸	۷۶۲۷	۷۶۳۶	۷۶۴۵	۷۶۵۴	۷۶۶۳	۷۶۷۲	۷۶۸۱	۷۶۹۰	۷۷۰۰	۷۷۰۹	۷۷۱۸	۷۷۲۷	۷۷۳۶	۷۷۴۵	۷۷۵۴	۷۷۶۳	۷۷۷۲	۷۷۸۱	۷۷۹۰	۷۸۰۰	۷۸۰۹	۷۸۱۸	۷۸۲۷	۷۸۳۶	۷۸۴۵	۷۸۵۴	۷۸۶۳	۷۸۷۲	۷۸۸۱	۷۸۹۰	۷۹۰۰	۷۹۰۹	۷۹۱۸	۷۹۲۷	۷۹۳۶	۷۹۴۵	۷۹۵۴	۷۹۶۳	۷۹۷۲	۷۹۸۱	۷۹۹۰	۸۰۰۰	۸۰۰۹	۸۰۱۸	۸۰۲۷	۸۰۳۶	۸۰۴۵	۸۰۵۴	۸۰۶۳	۸۰۷۲	۸۰۸۱	۸۰۹۰	۸۱۰۰	۸۱۰۹	۸۱۱۸	۸۱۲۷	۸۱۳۶	۸۱۴۵	۸۱۵۴	۸۱۶۳	۸۱۷۲	۸۱۸۱	۸۱۹۰	۸۲۰۰	۸۲۰۹	۸۲۱۸	۸۲۲۷	۸۲۳۶	۸۲۴۵	۸۲۵۴	۸۲۶۳	۸۲۷۲	۸۲۸۱	۸۲۹۰	۸۳۰۰	۸۳۰۹	۸۳۱۸	۸۳۲۷	۸۳۳۶	۸۳۴۵	۸۳۵۴	۸۳۶۳	۸۳۷۲	۸۳۸۱	۸۳۹۰	۸۴۰۰	۸۴۰۹	۸۴۱۸	۸۴۲۷	۸۴۳۶	۸۴۴۵	۸۴۵۴	۸۴۶۳	۸۴۷۲	۸
----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	---

١
٢
٣
٤
٥
٦
٧
٨
٩
١٠
١١
١٢
١٣
١٤
١٥
١٦
١٧
١٨
١٩
٢٠
٢١
٢٢
٢٣
٢٤

شماره
٧٩ - ٩١

شماره
١٨٧١

و در مضمون این کتاب در خواص و صفت بعضی از اعضا
فصل چهارم در معرفت امراضی دمی و عروق و بی و اشتخوان و مفصل موی
 و پستان و صفت اندام و طبایع و درم و حدود و زحمت و حکم علت و طریق
 تداوی بیماری و شناختن بعضی از حکام و بعضی از دلیلهای مرگ و زنده گانی و آید
 و بعضی از صیغیت بیماریان که آید و معرفت طباعت و زیادت نقصان آنها
 و صفت جانت و اسهال و اسهال و معرفت و علالت و قبح جمیع زحمات
 و آنچه در وجود آدمی حادث شود و دفع زکالی و علی و حیوانی از درم و غیره و در
 و برنده علاج در دفع شراش و دفع و دفع و دفع و دفع و دفع و دفع و دفع و دفع
 و احضار ایشان و علاج کم شده و درخت و درم و درم و درم و درم و درم و درم
 و صفت قمار و دانستن و خبر غایب شده و آید و پست و پست و پست و پست
فصل است در بیان اعضا و صفت و درم و درم و درم و درم و درم و درم
 و عروق و اشتخوان و مفصل موی و پستان و صفت اندام و طبایع و درم و درم
فصل اول در معرفت اعضا و صفت و درم و درم و درم و درم و درم و درم
 او در مضمون **فصل دوم** در بیان عروق و اشتخوان و مفصل موی و پستان
فصل بیستم در بیان عروق و اشتخوان و مفصل موی و پستان
 آدمی را و صفت **فصل چهارم** در بیان طبایع آدمی و معرفت صفت اندام
فصل پنجم در بیان طبایع آدمی و معرفت صفت اندام
 در معرفت حدود و زحمت و پستان و بعضی از حکم علت و طریق تداوی بیماری و شناختن
 بعضی از دلیلهای مرگ و زنده گانی و آید و بعضی از صیغیت بیماریان که آید
 و معرفت طباعت و زیادت نقصان آنها و صفت جانت و اسهال و اسهال
 و معرفت و علالت و قبح جمیع زحمات و آنچه در وجود آدمی حادث شود
 و دفع زکالی و علی و حیوانی از درم و غیره و درم و درم و درم و درم
 و برنده علاج در دفع شراش و دفع و دفع و دفع و دفع و دفع و دفع و دفع
 و احضار ایشان و علاج کم شده و درخت و درم و درم و درم و درم و درم
 و صفت قمار و دانستن و خبر غایب شده و آید و پست و پست و پست و پست
فصل است در بیان اعضا و صفت و درم و درم و درم و درم و درم و درم
 و عروق و اشتخوان و مفصل موی و پستان و صفت اندام و طبایع و درم و درم
فصل اول در معرفت اعضا و صفت و درم و درم و درم و درم و درم و درم
 او در مضمون **فصل دوم** در بیان عروق و اشتخوان و مفصل موی و پستان
فصل بیستم در بیان عروق و اشتخوان و مفصل موی و پستان
 آدمی را و صفت **فصل چهارم** در بیان طبایع آدمی و معرفت صفت اندام
فصل پنجم در بیان طبایع آدمی و معرفت صفت اندام

اور میرفت مشت تب و آن سم از با و نیم و نیم خیزد و بندوی سنبسات گویند
فصل چهارم دفع تیرهای مخالف و تعارضی
 طریق بودن آدمی را دو سال تمام و خوردن آنها و معالجت اسهال و استنزاع
 و دفع غلبه خون و قصد جی مت کردن و دفع بلغم و تیز و رکبت تبی و انبل تب آن
 منت فصل است **فصل اول** طریق بودن آدمی را دو سال تمام و خوردن آنها
فصل دوم در معالجت اسهال نمودن و نرم کردن طبع است
فصل سوم در استنزاع **فصل چهارم** در دفع غلبه خون
 در معالجت انجری مت کردن و نمان بریدن **فصل پنجم** در معالجت
 دفع اخلاط و بلغم **فصل ششم** در دفع تیز و رکبت تبی و انبل تب و برص
 و در دهنق آنرا سنبست گویند **باب سنبست و کیم**
 دفع سه ضاده و فراخ و برص و دهنق و خارش و اکونته و آن زنت فصل است
فصل اول در معالجت دفع فراخ و معرفت حدوث این علت و علا
 آن **فصل دوم** در معالجت دفع برص پسید که آنرا حیث برن گویند
فصل سوم در دفع سوء هبق که آنرا اسهاده برست گویند **فصل**
فصل چهارم در معالجت دفع خارش خود **فصل پنجم** در معالجت که آنرا
 بندوی که باج گویند در معالجت اسهال و هرجی **فصل ششم** در معالجت دفع
 با دوا از شک و ترک در وجود آدمی حادث شود بعضی اعضا را مغلوب نم کنند و بعضی
 سگاد کرد و دوا با دگر آن و آن شش فصل است **فصل اول** در معرفت
 و در معالجت باد خشک و ترک در وجود آدمی حادث شود و آنرا سنبست و دی لایت
 گویند **فصل دوم** در دفع غلبه که بجهت دفع باد و غلبه و در دوا بگی
 باد و جران بکار آید **فصل سوم** در معالجت باد عرق النساء که آنرا
 اسن باد گویند **فصل چهارم** در معالجت باد صبح که بندوی نو از کوه
فصل پنجم در معالجت شکم و این با **فصل ششم** در معالجت دفع باد
 قیصر که آنرا دهنق با گویند **فصل هفتم** دفع لوت باد و اندک هر و زهر باد و
 و برن و جران **فصل هشتم** در معالجت اسهال تبی آن با و

فصل اول در معالجت دفع اسهال ضاده و دهنق
 و در دهنق آن

دفع مرک باد

نور

در دهنق

در معالجت بختگی که در وجود حادث کرد و عدد که آنرا کرته و لونند
 گویند و دفع شکم و نفک و نار و و ابله و معالجت و میک کیده و اربا سها وجود
 و سوختگی از آتش فطرت از آتش نمودن و معالجت زخم تیر و تیغ و کتاره و نیزه و پند
 و جران و معالجت زخم کننده و خشت و جوب و سنگ و دگر و موج خوردن و است
 و پای و جران یا زده فصل است **فصل اول** در معالجت بختگی وجود
 از شل و التور و دندار و دندیلها و جراجهای دیگر **فصل دوم** در معالجت
 دفع عدد که در پوست آدمی شود آنرا کرته گویند **فصل سوم** در معالجت دفع
 شکم و نفک و جران **فصل چهارم** در معالجت دفع نار با **فصل پنجم** در معالجت دفع کیده
 در معالجت ابله یعنی سبل و در بوی مبارکی **فصل ششم** در معالجت دفع کیده
 و اسن وجود **فصل هفتم** در معالجت سوختگی از آتش **فصل هشتم**
 در معالجت زخم تیر و تیغ و کتاره و کار و نیزه و دها ابل و جران **فصل نهم**
 در معالجت از آتش **فصل دهم** در معالجت تیر و تیغ و سلاج و دیگر
فصل یازدهم در معالجت استخوان شکسته و زخم کلد و خشت و جوب
 و دگر و موج دست و پای **باب سنبست و چهارم**
 در معالجت دفع زهرهای کانی و عملی حیوانی از کرنده و درنده و جرنده و برنده
 و انچه بدان مانده و آن سخت فصل است **فصل اول** در معالجت دفع زهر
 کانی معرفت و علامات آن **فصل دوم** در معالجت دفع زهر با معمول آن
 بدان مانده **فصل سیم** در معالجت دفع عمل بعضی اشیاء **فصل چهارم**
 در معالجت دفع کز قن آب **فصل پنجم** در معالجت دفع زهر سوا و جری
 با نوران **فصل ششم** در معالجت دفع شعله مار و گر دم **فصل هفتم**
 در معالجت دفع شعله مار و گر دم و بلع و پشه و خوک و شه و کوش و کوه و کوه و کوه
 و پروانه و کوش شیر و دود و آنچه بدانند **باب سنبست و پنجم**
 در معالجت دفع سحر و جادوی و دفع شکر کتار و دفع آسیب دیو و پری و جفا

۷

۸ کردن دیو و پری و بعضی ارواح و اطمینان بخوبی و دفعه و محافظت کالایا و پیران
 آوردن در دیده و یافتن کم شده و خبر غایب و آن فصل اول
 در معالجت دفع حشر و جادوی فصل دوم در معالجت دفع شکر کتانی
 و احتضار آن فصل سوم در معالجت دفع امیت دیو و پری فصل
 چهارم در احتضار دیو و پری و جحان فصل پنجم در احتضار کینه و دشمن
 و جحان فصل ششم در محافظت رفت و آید بدان
 و پیران آوردن کالای در دیده فصل هفتم در یافتن کم شده و پیران
 فصل هشتم در دانستن خبر غایب فصل نهم در دانستن خبر غایب
 یکم بر آمدن حاجات و مهلت و پیش رفتن امر و ملوک و جباریه و اکابر و
 و تخلص زندانیان و مجوسان و کشتن بند بخیل و طلسات جاب از نظر اعدا
 و خلائق و دیگر شر اعدا و هلاک و اجاب و طلسات و منارقت جدایی از دیو
 محبت و دوستی و عقد النوم و حکمتها و تفاریق عطریات و کشیدن روغن خود و جادو
 و معرفت ختبه که روغن از آن کشند و شناختن اشیای نام خوردن اشیای
 دیگر و قتل و حل کردن اشیای و استخراج اجساد و خبری که هر دو بکار آید و پیران
 عمل کند و آن پنج باب است و یک فصل است باب اول
 بر آمدن حاجات و مهلت و پیش رفتن ملوک و اکابر و صدور و تخلص زندانیان و مجوسان
 و کشتن بند بخیل و جاب شدن از نظر اعدا و خلائق و دیگر و آن چهار فصل است
 فصل اول بر آمدن حاجات و مهلت فصل دوم در تخلص زندانیان و مجوسان و کشتن
 بند و خبر فصل چهارم در جاب شدن از نظر اعدا و خلائق باب
 دوم در دفع شر اعدا و هلاکت رجات و طلسات و منارقت و جدایی
 و محبت و دوستی و آن دو فصل است فصل اول در دفع شر اعدا
 و هلاکت ایشان فصل دوم در ادویه و ادویه و آنچه بدان مانده و جادو

۹ باب سی و نهم در طلسات و حکمتهای محبت و تفاریق و آن فصل اول
 در طلسات بخت شراب فصل دوم در حکمتهای تفاریق فصل چهارم
 در رویا خیزدن و مجوسان و گیاه و درختان فصل پنجم در رفتن راه که مانده شود
 فصل ششم در شناختن پیامی و حل کردن آوند سنگینه و جبر آن
 فصل هفتم در شناختن عطریات فصل هشتم در شناختن عطریات
 و کشیدن روغن خود و کافور و کل و شناختن خود و مشک و کافور و صندل و غیره
 و درختان و کشیدن کلاب و معرفت چیزها که از آن روغن کند و آن چهار فصل است
 فصل اول در شناختن عطریات و کشیدن روغن خود و کافور و جادو
 فصل دوم در شناختن بعضی اشیای و از لعل و آبگینه و مروارید و مس
 آهن و شکر کف و لاجورد و زنگار فصل سوم در شناختن بعضی اشیای و معرفت
 و معرفت اصل اسپان من و شومست و عیدهای ایشان و بطاریج و معالجت
 زخمهای اسپان و موی شیخ کوسپندان و کبوتران و در مردانها پرندهکان و بعضی
 جانوران در معرفت و پیران آن دار و دغ و آن دار و دغ و آن جاب و مشق فصل
 فصل اول در معرفت اصل اسپان فصل دوم در معالجت و معرفت شومست اسپان
 علت های اسپان فصل سوم در معالجت و معرفت شومست اسپان
 فصل چهارم در معرفت شومست اسپان باب اول
 در معرفت و معالجت زخمهای اسپان و آن است و آن فصل است فصل اول
 در معالجت علت که در دهن اسپان عادت شود فصل دوم در علت های
 چینی اسپان فصل سوم در معالجت علت های غریب اسپان فصل چهارم
 در معالجت اما من کلو و سره اسپان فصل پنجم در معالجت
 بچگی گوش اسپان فصل ششم در معالجت علت های چشم اسپان
 فصل هفتم در معالجت علت های شکم اسپان فصل هشتم

در شناختن خبر غایب

در معالجت کشادن کبیر اسپان **فصل نهم** در معالجت کبیر کردن سوزاک
و بول **فصل دهم** در معالجت از ار اسپان که از سواری بسیار شود **فصل**
یازدهم در معالجتی اسپان و انچه بدان مانند **فصل دوازدهم** در معالجتی اسپان
فصل سیزدهم در معالجت تلخه اسپان **فصل چهاردهم** در معالجت
کحت اسپان **فصل پانزدهم** در معالجت خنای اسپان **فصل شانزدهم**
در معالجت علت های مست و پامی اسپان **فصل هفدهم** در معالجت
تنگیدن اسپان **فصل هجدهم** در معالجت خله و کمر و پنجه که در کمر افتد
فصل نوزدهم در معالجت کشدن بر اسپان **فصل بیستم**
در معالجت باد که در اسپان در آید **فصل بیست و یکم** در معالجت باد خوره
فصل بیست و دوم در معالجت کردن جاشن اسپان **فصل بیست و سوم** در معالجتی
پشتی اسپان **فصل بیست و چهارم** در معالجت اشتها ی اسپان **فصل بیست و پنجم**
در معالجت کرم که در ریش افتد **فصل بیست و ششم** در معالجت نیکو شدن
زخم و بازداشتن خون **فصل بیست و هفتم** در معالجت فربه کردن و افزیدن
اشتها **فصل بیست و هشتم** در معالجت منافع تفاریق **فصل بیست و نهم**
او عیبه که در کله ی اسپان میزند **فصل سی و یکم**
در معالجت کوسنده ان و مویشی و آن دو فصل است **فصل اول**
در معالجت کوسنده ان **فصل دوم** در معالجت مویشی
باب چهارم در معالجت و غم خوارکی شکم که بوی
وزیر دانه ها و مرغان و آن سه فصل است **فصل اول** در معالجت
و غم خوارکی شکم کان **فصل دوم** در غم خوارکی که بوی تران **فصل سوم**
در زهر دانه های پرنده کان و جانوران **باب پنجم** در غم
دار و دوا و پان آن **فصل اول** در بعضی احکام نجوم
و در معرفت کمال یافتن نقطه در صلب مرد و ضعف او و قرا نقطه در رحم و ایضا

میکند و میان آن می باشد با آن غار یا می رود از آن چند آن کرم بان خانه پاره در زمین کوک
 بکار و در آن کوک انکشت کرم اندازد و دو دان در سفره بستاند چند کرم بچین کند و با سپید و سف
 کرده و **دیگر** بک بیل بالای درخت بلند شود و یک سال برآید و پستد از در در **دیگر** بک بیل
 هزار بیل و قدری برنج بران درخت برآرد و بگوید که فردا بکشت فلان شخص خواهد بود و
 بیل مذکور را چنانک سایه کسی برود بکشد بستاند و او تو بزرگ سازد و در بازوی راست او بند
 بوا سیر کلی دفع کرد و **دیگر** چون بوضی و انایان آید و او اندک سال کند یا در سال نوبت نام
 با بچ و برگ و خمر و هر یک جدا جدا بسوزد و خاکستر بچکان سیر خاکستر ازین هر یک بچکان
 و در سپهر بر آب کند که بکشد بوا سیر که استوار و مستحک باشد و از بچ علایج برود و با سوز که بکشد
 آید باشد و محل خود در علایج برود و بچ بکشد **دیگر** بکشد بوا سیر که بکشد بوا سیر
 مذک که از مذراف بکشد و سپهر اندازد سپهر بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 بالار که و با جاک و شتی بند ایش کند چنانکه بسوزد و چون بشم سوخته کرده و سرد شود و پیرون
 آرد و بوزن این بشم باریک و یک کساری هر سه بر آب بچ کند و سه سعه آن مقدار که بکشد
 بر آید و نه بار بخورد و بوا سیر و اول سعه پیرون آید و سعه دوم بخوار و پیرون از سبب و سعه
 سیوم بکشد و برود **دیگر** با بیل پاره که نرم باشد و مغز بیل که نرم باشد نرم مذکور با قند قاس
 جبار کان درم هر روز بخورد تا دفع آید **دیگر** بکشد و درم آید و درم آید و درم آید و درم آید
 آس کند بری سازد و بچکان درم بوقت خفتن برود و بوا سیر طلا کند تا دفع آید **دیگر** بکشد
 پیدایش و دو دو واریکان غلله هر روز بخورد و بکشد با سوز و دفع کرده **دیگر** بکشد و بکشد
 کند در آتش اندازد و دو دان در سفره بستاند اگر چه بوا سیر سالها باشد برود **دیگر** بکشد
 زنده و ج کند و بر صفت شود و در خون تازه او میسند ساعی شسته باند بکشد و چون بر خیزد و بکشد
 شل و در روز از آن در تابد و بوا سیر خونی و بادی بکشد برود **دیگر** بکشد و بکشد و بکشد
 مالد و دفع کرد **دیگر** تا بچ بیل از بوزن دو کند بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 سر روز ساز بخورد با سوز برود و هر علی که باشد فرو اندک بکشد و کرد و مازد و روغن بکشد و روغن
 دو رسته کند و از قصاب پیاویر و جمل روز بیدان روغن در قند طلا کند چند کرم با سوز دفع شود

۱۴ و پیش نشو و چهرت **دیکر** انگیزه مسک و نبات از هر یک سکان درم این هر سه کجا کند هر روز این
مقدار بخورد و چند روز متواتر یا سور و فتح شود و چهرت **دیکر** بلبله دو درم آمله دو درم بلبله دو درم
نوسه پنجم درم کنگر یا بدقد یک کف نما بخورد و دو سپهر روز طازمت کند بکلی دفع کرد و **دیکر**
هر یک درم در آب اندازد و شست دارد بکجا ما چون بجنبانده تا سه روز بخورد و بواسیر باخراط افتد **دیکر**
چهاره یعنی پوست سلی روز یک شنبه با شک سوده کند در میان سوراخ شود و راگشت بخورد
جب یوشد وقت استجا در آن کوشد که محل بواسیر دفع کرد و **دیکر** پنج تنال کر و آرد و کندم
بعد از آن قیاس سوم درم در روغن اندازد و یک دو بار در دهن کند و در دهن و دهن کند
یکبار برو و یکبار نکند **دیکر** پیار و بار نیل یعنی دیو دار پیار و بسیار رنگ سلاطین بارک
در جای شدن قدر قدر تر همان قدر که حاجت باشد از این پیوسته همان قدر قدر تر همان بایکند
آن هر دو برابر باشد شاد کرد و **دیکر** مویهای دو توبه ساجی دو توبه آپس کند کجا کند کجا
درم هر دو دار و یک کرد و **دیکر** سندی بسته یک کبر سبیلان یک کبر شکری کند و سیر
آس کوه کجا دارد وقت خشن و خاسپتن بدان مواز که تواند خورد بخورد یک سه وقت نماز و **دیکر**
هم بخورد و با سور و فتح کرد و **دیکر** دفع بواسیر خونی پوست دشت کر که بار و از انبر جوی و مقداری
بارد از شست جو آب یک جو و یک جو بخورد و چون طریق قند شود به آرد یک درم ازین دو کوش
ببندارد نه فروان چراغ بسوزد بند تا گرم شود یک عدد جو به با یک اس کند یا یک عدد جو
تا دو هفته بواسیر زخمی دفع کرد و چند روز را نکند و ماهی بریزد **دیکر** جو و جو بواسیر صابون
خشک یک درم اشتریک درم با آب لیون خمر کند بر محل علت طلا کند در میان یک هفته صحت یابد
نیکو شود **دیکر** پیار و ادک دو سپهر بار یک اس کند و آفتاب خشک کند و یکا بهی باج شش
هم قیاس سوم و سیر و جتا با یک و شانی هم دو سپهر خجی و انکی سر بر سر اشیا بسوزد خاکستر کند
بعد بخمین کجا متساوی کند با یک بسیار آنجا قدری بالا بیاورد و خود نکند و یک هفته
حاجت دور کند و سپهر روز چنین کند و سیر کلی دفع کرد و جرب آرد و است **دیکر** دفع یک
مجر و آرد و است بواسیر که بیرون آمده باشد در آن دیو صحت کند جدا کنگ سیر شود و چون
چند بعد در آن مقام قدری جبال کوه آس کند و سخت کند نبات خواهد گرفت هر روزی تواند

برای هر نوع

نمازهای نماز

۱۵ نمازهای نماز و اگر قتل شود که بشود و در کشته علت بواسیر گرم الله تعالی بکلی برود و چنانکه باز شود
آرد و است **دیکر** سبب خوک بسوزد و خاکسترش پست انداخته از سر کین خوک بر یک ملک
کرده و روغن بیرون آرد و از خاکستر پخته و در با سور و با سور کسب و آرد و است **دیکر** خوک
دفع کرد و **دیکر** سر کین کبوتر و دانه الی الی از هر یک یک درم بیشتر ریخت بسیار و در سفره و ناف طلا
سخت نیکو شود **دیکر** جبهه موسلی و کر و بوزن برابر بسیار کجا به آرد و هر روز درم با یک کجا
تا زاده پاییز و شش هفته صاحب علت را بخوراند هر چه با سور قندم و کند شده باشد که هیچ دارد
نرفه باشد برود **دیکر** ابوعلی سیسیا گویند سیج علی در فرزند آدم کم علاج تواند بود است
هر چه بخورد و زان به آرد و اگر چه دارد باشد که خدای غرض جمل محنت بخشد و دعوات سلطان محمود
برمانه بخورد و خواجه ابوبکر پیوسته بود و آرد و بخورد و شسته است با خود باید داشت تا از بکرت
این دعا حق تعالی محنت بخشد دعا امینت بسم الله الرحمن الرحیم رب الهیات و الارض و رب
الروح الامین و رب کل مخلوق فی الاولین و مدبر کل مخلوق فی الاخرین و هو کا فظ العزیز قاهر
علی کل شئی قاهر فی سلطان غالب علی عمره میت علی کل و هو فی الاول و الاخریت فی ملک و زکر
و لا فی سلطان غیره و العزة الالهی اللهم بارک و یسبده و یا اله و یا اعناه و یا متعناه
و یا مستغنا و یا اساکل آن تسبیحی منابذه المله الملهک المله المله فی عاجزین و یا اله العله و اغوثنا
و اغوثنا العیاش النیاش بر قنک یا ارحم الراحمین **دیکر** بعد از غرضت این آیه بر آن
بخوراند و شفا یابد آیه امینت بسم الله الرحمن الرحیم ما عذکم من عذ و ما عذ الله باقی الله لا اله الا
الله العیوم و غنم الوجوه العلی العیوم قلنا یا ناکونی بر و اوسلام علی ابراهیم و سلام نوح فی العالین
بجی تمام برک خدای تعالی باز کردی و خشک شوی ای با سور از مقد فلان فلان **دیکر**
و است روز و شست روز باره کا قد نویس هر روز یکان یکان باره و شست و قیج نو پیار وانی
و خاشنبه در یکان آوند که در بشوید و شست روز بخورد و بواسیر دفع کرد و دعا امینت
بسم الله الرحمن الرحیم آتی برمت بحر التی و سال سها جبریل محمد علی و فاطمه و حسین
و رضوان الله علیهم اجمعین یا فاطمه انت امر الله چون از خنده حاجت فارغ شود بر دست بخواند
در آن محل طلا کند نیکو شود **مسئله** این نام بر کوه آرد بنویسد بشوید بخورد و یا بر خود به آرد

و بدست چنگی که در استخوان جفا فصل حرکت **مستطیل** و معروف و طبیعت **فلسفه**
استار که او در غنم طعام و زردی و لاغری بداند که نوبت طبیعت بر سر نه است یکی آن را دوش
از کت پسیوم و زردی و نشتا انگیس از دوش هر که کم شود خدا بر چند که در سر بود و چنانچه
گشت و راستان طبیعت و انگیس باشد و بدان یکی که در زردی ضایعات انسانی شود انگیس
از غنم و طبیعت و انگیس و از کت شد و طاعت کت یکی که بار آورده و بسیار باشد و از کت و شریانی
بسیار خوشش آید و از شریانی خوشش آید و از کت بسیار باشد و از کت و شریانی
باشد و یکی که در زردی و شریانی بسیار و در غنم و زردی و شریانی بسیار و در غنم و زردی و شریانی
کم شود و طاعت است و از کت و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
و چون اندک است قیاس یک سوره و در جلال که بر سر آب اندازد و بسیار خیره
و صاف است و از کت و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
تند و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
کار بر یک که بار آورده و از کت و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
طعام و غنم و زردی و لاغری و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
و از کت و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
نگ مشک مشک و از کت و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
بیک است بست پاییز و از کت و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
زشت دهد و غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
و غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
میل و از کت و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
تا کت و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی
اندک و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی و در غنم و زردی و شریانی

[illegible]

و بسیار قربان کران است و نه ناید و اگر تب درجه دوم باشد علامت آنکه اندام خشک گردد و دست و پاها در او نه و جان فایده گشت اندام او را بیافزاید چنانکه اندام در کمر و زانو و در مچ تن گردد و در غایت جوهر کس شود و می درین جنبه خوش بیند و در وقت که انوراده و شود نماید و اگر تب بر اندام او نماند می اندام از سبب ای چون اندام بر دست رسد و منافص را بپوشاند و شکم پیدا آید و اگر تب درجه سوم باشد علامت آن میاست که با وقت که یک فضای هیچ پیرسان نشود و اگر تری ندارد و قابل علاج نیست و اگر تری دارد و تری آن غیر از افعی است و اندام قابل علاج باشد و اگر تب که با وقت آن را یک شد و با دست آنکه طعام گرم در نرم و خوب خورد و اندام را بر دو غن پیدا بخورد و با زمان و بار غن بیست و دو روزه آنکه طعام در جرب دارد و در آفتاب بنشیند و در سه روزه غن بسیار اندازد و آب گرم خورده و پسته سر را خوب دارد و نان کند و دو گشت کوبند و تر آنکه شک و نفخ به شراب بریزد و غذا سازد و شیرین و ترش کرد و در اندام مالش و در دو روز پیدا بخورد و در غن مذکور یازده روز و پنج گز جرب کند و در اندام بیج و در یک سبیلی میسازد و در ده روز مذکور اندام باله و در غن بنشیند و در میان کران شود و پاره و خرد شود و با یک سبیلی و از جرم بیست سازد و این دارد و نان بمالد و بر روی پیدای جرب حوضت مذکور سه روز و در غن مذکور جرب کند و این بیست سوم را شفا گیرد و قدوی سندی درینکه کوبند چاهیز و در غن مذکور چنانکه در ترشین را گرم دارد و گرم و آشتن در غن مذکور اگر بکشد کوبند را بر دوزخ و در غن مذکور جرب اندازد و بدان جای که در آن ترشین ظاهر شد دست جاب بزند و بالا بماند بر کوبید و بخورد و بدان تره کند برین طریق اندام را گرم دارد و دوم آنکه گزاه در شرف با سر کوبند و چنانکه در جاب کند و در جابند و سر کوبند زده و در کمره بند و گرم کند دست و دست پیل و اگر زده سونا را بالا و کمار و گلی خورده و در یک و ساکت و بهتون و گوگرد و زهر مرکب میکوبند که در هر روز نیم پسته و چهار پسته و چنانکه نیم پسته در نیم گرم و نیم پسته در نیم و در جرم سوم آنکه کران غصه شک شد دست علاج عین است که بالا و کمره دست

[illegible]

[illegible][illegible]

نیم درم در یک حور دانی خالص نیم درم دو کونی درخت گرج سه نیم درم درم
 شک گند بار یک سوره جو یک کاند سرور با آب شیر گرم بکار بندد هر روز
 نیم حان درم بخور و سپید فایده دهد چوب است **دیگر** سار و چو مقداری کوفته
 آنرا بریان کند چنانکه نیم سوزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 بکار کرده عود کنند درم هر روز بخورد تا سوزد و خون فاسد بماند و بپزند
 بکلی دفع کرد و **دیگر** کتید بزرگ که در اثنای کنت گویند بهشت سلو و
 بپوشانید یکی بپسند که بکشد و در بخورد و به شود **دیگر** شال سلاجیت که به
 عود گویند چنانکه از بهشت سکوره آب یکی بپسند بخورد و با پنج سی با آب
 بسایه بخورد و با آب سکر که در آب سکر در بخورد و بخورد و بخورد و بخورد
 دفع خون با دانی چوب است پس بهشت درم درم است سکوره آب یکی بپسند
 بسایه بخورد و درم شکر بخورد و خون زیاد دفع شود اگر خون در شکم افتاده باشد بپزند
 بخورد و بکلی دفع شود **دیگر** سار و چو کلاه بر مژده یعنی کوفه اینها با آب شکر
 شسته آس کند بخورد و دوسه روز بخورد **دیگر** اگر از غایت غلبه خون کسی را طبع
 وین و کاند خون که افتد بخورد و با آب سکر و دوسه روز بخورد و در یک مقدار
 آب آنرا در دو بران آنگاه بنده با کاه بر یک نهد و بر یک قرص مذکور نهد
 بعد از یک سوزند و آتش نکند تا قرص بپزد و چون بپزد بشوید و آب
 و آن درم شکر یک کاند بخورد و سه روز بخورند **دیگر** برای دفع غلبه
 خون بخورد و چو بخورد یعنی بخورد و آن بر دو دفع است یکی کل عمل دارد و این
 یکی کل عمل دارد و این نادر است خاصه در آب است اما آنکه کل عمل
 دارد و در یک خاصیت زیاد است که پنج او بر مژده باشد و پنج زخمی از این
 بخورد و کاند آنرا بپزند و میسر بپزند گویند و بپزند خون فاسد بخورد و با آب
 بسایه قدمی خوردن و در سپید بپزند که این بغایت رفته است درم کند
 خون فاسد بخورد و در حال دفع شود و اگر زن عارضه بخورند نشیند

همچنین بخورد و بخورد و شکر گرمی بخورد و در حال صحت باید و اگر گس را طلب
 احتیاج بخورد و باشد بخورد و بخورد و آن خون بر کند بعد از این و در آن روز
 خون آب خود بخورد **دیگر** یک غلبه خون باشد هم سرخ باده سار و پوست چل و پوست
 انار و پوست لکه پوست چون و پوست از جن و پوست کهنس سیاه چل و پوست
 یکی چو کوب بدارد و وقت حاجت قدری ازین بخورد و شش حصه بپزند با آب بپزند
 در قراب شکر بدارد و هر روز بخورد و آن که گفته شده است بخورد و بیکوشود **فصل**
در قضیت حیات کردن ناسخ بریدن بخورد و صلی الله علیه و سلم
 به پنج آسمانی نرسیدم الا که فرشتگان مرا وصیت کردند خود را سبب حیات کردن
 وصیت کردند پس چون بخورند که حیات کنند شب طعام بخورد و بخورد و بخورد
 نهاد کنند که شفا شود و من است و در حال سیری موجب زحمت و ضرر است و بخورد
 وقت چاشت است تا زوال و بهترین روزها بحیات کردن نیم درم و نیم درم
 ماه خوردیم و پوست یکم است و از روزها روز بخورند و بپزند و بپزند و بپزند
 کردن آتش است و در روزها روز بخورند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 پستی باشد و خون کشیدن و در جو اندام مبارک است فاما آنچه درین کتاب معلق
 دارد و نیست که در یک کتاب بخورد و دست محل از طرف درون و درون
 هر دو پای را از محل شش انگ طرف درون یک یک پشانی و دیگر چهار درک
 پشانی شش محل آن و من چهار بند حیات کند یعنی میان دوش و شش و شش
 نزدیک یک یک تا گوش و یک مینی و پوست شش زدن آتش اگر کسی دقت ایضا نکند
 نقل عود و رب الفلق و نقل هو الله و نقل عود و رب الناس با بخورد و وقت
 حاجت کردن سخن بخورد و درم درم بخورد و در هر چهار است نشاید روی که بر آب
 باشد حیات بخورد و در یک روز پس دیگر در پیش از حیات است صحبت نشاید
 کردن طعام بخورد و سوز و ترش نباید خورد و سه که باید بپزند و طعام حب شیرین
 باید خورد و چون از قضا است فارغ شود یکسالی است بر جا و حیات هم در

حیات

و درین مردم آب پس کند هر روز بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
کند با یک آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
اگر کسی را تپش در این آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
برود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
آتش کند و اندام بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
پوست درخت بل در آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
دفع رگت تب یعنی که خون تپش در آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
یکی بسیار و یکم و یکی سرشته اندام و سر و کت بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
منتهی با امکی ملک بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
و دفع رگت تب که خون تپش در آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
خوردن بسیار و دفع رگت تب که خون تپش در آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
و حرکت در کما و سردی و از غذا احتیاج چون مایه در بابت خوردن چیزهای کس
ولی سوز و جوشانده ای و درین آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
بخت که خون تپش در آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
خون مشید و کینه خون تپش در آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
اگر در خون افتادن کینه و سوزی دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
است همچنین کسی را داد و نمک کینه شده است یکی بالا دامن که کوبست
دیگر بلیه سبب کند با جسد که با رگت بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
هر روز و چهار روز بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
شبه یکاه نیک نمک با آن آب صاف از بالا با مقدار عسل و زعفران
بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
و با یک آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند

بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
درمان اندام و پوست بزغنه انگار که آن بیرون آید پس بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
و در آب یک کسک فر بخورد از آن هر روز و چهار روز بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
بگرم اندام عالی باز و اندام درم بلیه و و از و درم اندام هر روز بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
برای کندن همان برای با مشیت سکوره آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
سر کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
دفع داده و کت تپش در آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
شانه و کان درم هر روز بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
و بشکل مشیت کت باشد بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
خج را با بلیه تپش در آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
ماند باید که چند کت بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
در میان و در قدری روغن پستور اندازد و پستور بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
و در هر روز و در آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
ناب کاه و لاسی کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
و کت کسک در سستی و لاسی کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
هر از برای زحمت که خارشش بسیار و در اندام خاک پر و سار و قند و جاله بقیا سر و کاه
کفشتن مشک و قدری میانه و در شده علو که بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
نهار خورد و در اول روز و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
نار منفرد و کسک بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
دیگر بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
بسیار بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند
کند از مال گویند که در موتی جوده پوست رنگ تمییز مرکب باله و آن این است
یک و در آن کت کت سکوره آب پس کند بخورد و دفع شود **در یک کسک** در میان کوی پس کند

تب

تب

کتابخانه عمومی مسجد کهنه کاشان
کتابخانه عمومی مسجد کهنه کاشان

۱	۲	۳
۴	۵	۶
۷	۸	۹

ط	١٩	١٢٥	١٥٢
١	١	١٢	١
٧	١٥	١٢١	٢

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
والمؤمنين

[illegible][illegible][illegible]

سجستان اور پیل
موتی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحيم
صلى على محمد وآل محمد وسلم
شوات الصادق

أَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
صَلَاةً عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَنَّكَ قُلْتَ قَوْلًا نَقِي
أَنَا فَاغْلِبْ لِقَاءَ رَدِيكَ

واولاها
 احدي من اخوتي
 توفيق في قصتي
 والتمني والمانية
 وعجل لوليك الله

بر آنست که چنانچه در وقت حاجت قدری رس گند صاحب جود را اول روز بخوریم
روز دوم و برپسیدم روز سه چهارم روز پنجم و چهارمین زیادت کند هر روز چهارگاه
درم جود هر صبحت یا بجز بخت **دیکر** سیار دوده درم مس و دوده درم را طبق سازد
و پنج درم سیاه بتا در خوشتر نیز جدا جدا سیاه را با سنا و پاک کند بعد از آن
آب کند ای که سیاه را بر آن طبقه افروزد بالای آن تمام طبقه سخت شود پس بپزد
و درم کوکوردند و سیاه و درم یک یکی بقی می تند فرزند بیشتر میکند چنانکه هم شمال
شود پس هر کس در بکین دشتی بت دوز با طبقه بسته شود پس سیار و جوب عسل و جوب
اوه چهارم جوب بر سوز و خاکستر آن سیاه اندر میان طبقه این خاکستر نماند و نیم
این خاکستر عسل کرد شود یا کند یا چهار حصه عسل کرد یا برگ تنبول یک پسته بخورد
برص و جود و سنبلات و زکام و در دهن کف فافنج و قلع و قوه و پسته و عسل
علتهای برابری برده اندام را قوت و در موی و پر شود و پستی نیار و بکرم الله تعالی
اندر شش و چنانچه در و کین بر میزند **دیکر** جوب است بخت سیار و کولر سیاه و یک
توکا کرد و در کس اندام و یکی کند و یک تود در پنج یک شود **دیکر** یک سیار و مس و در و یک یک
درست شکسته شود و خورده شود و کند بعد یک توپار و قدری در پنج کرد و خورده شود و مس
قدری چندان و چنان که می پس اندام و دای تو فافنج بعد هر روز از پنج باقی ماند و پاک
جود بر کند و در یک جوب و با در و مس و کند آتش نرم و جوب با یک جود
چنانچه جوبی بر نه جان قدری آتش کند بعد و سر و در و در کس اندام و در یک شود و کند
و در بر کند و در پنج توپار و پوست او سیاه و کوب و بشیر و او پروان او در کس
توکا است و در دو آفتاب خشک کند همچنین با صفت در بت جود بعد و جود
و کور و در یک درم زهر چنگ و پنج درم مس و درم یک کافور و درم یک سیار و درم یک جود
جود صاحب علت و در روی اسهالی و جود در روی اسهالی که می شود و در
نیز و در پنج سنتی و شیر و توشان یا زده درم آب پس کند و در جود اول وقت تا غامه

[illegible]

و از تریه شست و هر چو چنانکه آب بسیار بنشیند تا که روز بعد باقی برود و روزی
سبزه طارک بنشیند برود و **دیکر** و تخم ترب که یکی آنست که در وجود باله آخر وقت اندام
نارسد و زبکند و بشود **دیکر** اول نیز و تخم که زبکون کوبیده باقی بسیار باله میانگشاید
بعد چهار روزم ترنج زرد و یکدرم منسل بار و تخم کچد ماه پیاپی و بر بقی طارک بکشد
دیکر آب منی بر بقی طارک بشود **دیکر** یک دبرک سبزه روزی یک بار سوده طارک
نیک شود **دیکر** برده تخم کچد و صندل سپید و تخم ترب هر دو برابر با روغن بسیار اندام را
بر آن آلوده کند بقی طارک بشود **دیکر** برگ بنه بر سر کنگک ترب را برابر با روغن بسیار در
دور رشتی بر آن دم طارک یا جفت روز متواتر کند بشود **دیکر** سبزه در شیر و لبن
مخلی کنند و نقد کرده و در دو بقی باشد و صفت تخم و باله یکی برود **دیکر** سماک و جویب
بر بقی باله بکشد شود و تخم ترب یا شیر برگ او که در شیر یک او که با آب یا آب
میرود او که بسیار بر بقی طارک بشود **دیکر** تخم او که در دو جویب و کوته و معالار و تخم
طارک سوزن کرده **دیکر** تخم بود و زرد جویب خام و سبزه و نه جویب بر بقی طارک
آسی کرده و موضع بقی یا جک بخورد طارک در آن آب میزد و آخر وقت اندام را
کرم بشوید یک هفته متواتر یکی دفعه کرد و **دیکر** تخم ترب و زو قیان میان آن سر کند
بعد هر روز در او آسپس کجا کرده اس موضع بقی بخورد و سر روز متواتر وجود بشوید
کرد و **دیکر** روزی بنشیند زرد جویب را در شیر جای بقی را بخورد و بعد طارک دفعه
دیکر زرد جویب آب بسیار آلوده شست بند و بعد او یک یا دو دفعه کوبید بسیار
زرد جویب شست بنه آلوده ای اندام ده پیاپی دوم آن اندام را که بقی برود
تو که روز رشتی و صفت ترکان دست گرفته خاک پای جیب او بتان آن بوی
بزرگ باشد خاک را بقی باله بشود **دیکر** دفع سپید بوم الله الرحمن الرحیم آت الدین
او قالوا یا ابا الله استقاموا فافوا فاف علیهم و الله عز و جل او شیک اصحاب
الجنه قالوا و ان فیما جردنا کافوا لعلهم و الله الانسان فیما جردنا کافوا لعلهم و الله عز و جل
اصلى الله علی خلقه یوم و الله اعلم **دیکر** در معالجت دفعه داوود و دفعه

بخار و با عذاب و من هر روز بروز ببالد و دفع شود **دیکر** دفع اولی بکشتن با گند
 چوبه و بر خشکیت نماید و بکشتن آن گند با یک تنجی هر چهار چیز در تو خوری کند و در
 جگر و غش کشد موضع او را با یک کشتنی بخار و طالع کند و بخار و کوفت و **دیکر**
 در پنج روز و دوی سیصد تا سگی گموی بساید تا سر و تن و کوفت او و جالده شود **دیکر** اگر کسی
 کجی داد بسیار دانه و بده باشد چچ دارد و بپشت و بسیار در جوب خلم و تنجی بپزند و در
 صبا قون که آنرا اندوی میزنند و کوفت از هر یک در دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 کافور و گند و در نو خرب کافور و صابون و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 بالای دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 آنجا در آب و مثل دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 بشود تا نماز شب کرد و دست بپزد و تا با دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 باله در دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 این روز و کافور و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 کافور و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 در دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 باله در دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 بده در دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 شود و جابجی و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 و جابجی و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 و یا سومی در اندام خفته باشد یا سیکر کوفت را با سیکر بساید و در دانه درم و دانه درم
 سرخ شود و بعد طالع کند و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 درم و جابجی و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 هر روز و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم

خود شد و تب خواهد آمد و مشک چهار کوبت ترم خواهد شد و در دانه درم و دانه درم و دانه درم
 دارد و دفع خواهد شد برص که میان شوره نوع پستی است آن نیز خواهد رفت باید که در آب
 چتری دیگر بخورد و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 و جابجی و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 بر دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 تخم تخم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 دارد و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 بر صابون و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 یک کافور و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 یک کافور و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 یک کافور و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 تا بهش طاقش دارد و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 بخار و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 کند هر روز و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
دیکر برای کوفت و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 طالع کند و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 یک کافور و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 دارد و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 دارد و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 یک کافور و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم
 یک کافور و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم و دانه درم

یکی

مطهر استان میگوید بنده و چون خداوند آتش در میان یک برمی آید نور و آب پیش خود دیگر
خاکو فرود آید و در دهن در میان آنها در آب بنده از آتش نور برخواست و در دهن
ک بالای آب برآید بگوید در انوار اهل در آفتاب بگردد یک و در بعد و بگوید اندام را
بآب بشوید و دفع شود و **و دیگر** در پنج دست هفت بر میگردد و در دهن کف دست افیم
بهر یک دارو الا هده بگوید بنده و در دهن کف دست افیم در دهن عین خوش شود
قدری از هر یک دارد و در دهن اندازد و چون تمام شود پنج و در هر دست و شش و یک
خاکو یا شیران خاکو یا چس که در دهن خاکو را اندازد و چون تمام شود و در دهن کف دست
از دست دیگر در زانو اندام مالک کرد و خاکش در دست و خوش بود و بگوید در دهن کف دست
و دیگر راج اگر پوست آتش محب پاد و در خشک بساید و در دهن خشک بساید و شکر
ترا کرد و بعد از خشک شدن آتش کند در میان دهن اندازد و یک هفته در دهن بماند
و بعد در اندام مالک اندام او خواهد نمود و در آفتاب بگردد و با بنده بماند و در دهن
ک تمام پس در دهن خواهد شد و **و دیگر** اگر یک درم و چهار دهن چهار
درم هر آبس کند از قند دست است انگشتان این دارو مالک یا نمک کرد و در دهن
مالک بنده شود و بساید طایف کند شکو شود و **و دیگر** هر صبر عاری دهنی و در انگشتان آب بساید
اندام مالک است و در بعد و بشوید که یکی بر او مالک و چهار دهن و در دهن پس در
هر یک هفت درم از میده در دهن می کند آتش کرده آب استخرا طریق آفتاب
سر در در وجود مالک شکو شود و **و دیگر** با زنی و بچه بقدر سه چهار سیر خنک کرده و در دهن
کا و تر کند چون میگو تر شده باشد بساید چون سکه او انداخته در آفتاب بنزد و بگوید
و یک روز و بعد از پائیس اندام را بشوید و دفع کرد و در دهن آتش کند و در دست
زاولی و یک روز در دهن و دو کوبه و در دهن کف دست مالک اندام طایف کند یکی بر او اگر است
بخت باشد که اگر آفتاب بساید طایف کند که بخیزد برود و **و دیگر** در دهن و در خشک و در دهن
زرد و در دهن یا بگوید که کا و نماند و با سکه که سفید بساید در اندام طایف کند که در دهن
و در دهن و در دهن و در دهن که از آتش بدست کرد و در دهن کف دست

کلیسای با دره
در ازمستان در آفتاب باشد
که هر کس ای تابان باشد بخانه خود

مكتبة

[illegible][illegible]

[illegible]

ز اولی و پسکه یعنی صدف و زرنج و مثل آهین هفت روز در آفتاب بدار و بعد
 در اندام جالدر آفتاب یا در پیش آتش زغالی بنشیند کرد و در دوسی و آتشکی و گرم
 و سحرشکی اندام برود و این را سهندز ایند گویند و غن حیات و در برک حاسی لغایلی
 پنج او و یک نیم و پنج او و پنج برعل موتگی در زرجو به پنج سادران بجز طیارم و توتما
 مصلی مفکر که به هر چه ازین دار و خشک باشد شست درم و هر چه آب باشد دو اورو دم
 بدین طریق جمع کند با قدری آب باریک بکشد بعد در غن پستور بشتا و جوار دم
 در یک آهین اندا و چون روغن گرم شده باشد بموم که وقت آسپس کردن در
 علامه کرده داشته است آنرا در میان روغن اندا و چون کداخته شود و در
 خون خلت شود روی مذکور در میان روغن اندا و آتش آهسته کند تا جوی شود
 و بجز بجا نماند ام که دو چیز سوخته کرد و روغن صاف بماند و روغن مذکور اندا
 فرو و در و با جاد بکشد و در آوند خوب بکشد و در وقت حاجت در بختی تاسر و در
 تا یک هفته بماند و بختی بچکان و با سر شود و بر آرد و بر شود چنانکه سر خا و دو کوته و بجا
 و قسم و جرات و جز آن بهر باشد نیکو شود بحیر است **دیکر** روغن اکوره در
 را اول در وقت نماز نوید و در جلدی و سمان و خند و اندو در زیران بر او در
 خدای تعالی آن درخت را بدید که عمل خود در و اندا در بخت کاری که بستاند و غن
 جدا کند و در لید و مصلحت سکر و سندی در آفتاب بهر بعد در شست
 کل گرفته کند و هوس چنانکه روغن و توتما میکشد روغن بکشد بکشد و در یک چیل
 قدری طلا که بخورد و باد و در جود نماند و اندام قوی خوب کرد و روغن شود و پنج
 شش و باد و علق نشود بخت دفع مستی هفت روز و زنجو در عقل و حکمت نماند
 شود و جود علوم حاصل شود و هر چه در دل اندیشه ال مکر و اگر این روغن بالا حرم خون
 و شرف اندا و زمان بر و کل و یاد که نماز الله تعالی بخاکوره پاوه پوست و
 خشک کند چون یک خشک شده باشد مقدار که حاجت شود بکشد بعد سوسکی کل
 بکس سوزن باریک فرو و آرد و خشک کرده بستاند پوست مذکور با قدری با بکشد

درخت بکین آب سرد بسیار بخورد و باد نیکیس کن و دفع شود
این شیراده که آنچنان بعد شیر کورده را بخش کند هر روز بخورد و صحت
درست درخت نیم جمل در مقدار دو درم و در پست سحافی سنگ
آب هم مقدار یک بار بخورد و از ترشش خطر کند و در صحت یاب
در نیکیس با یک ساز و باد نیکیس دفع کرد و
در میان گوشت که مهندد بخورد و دفع کرد و
تند و خشک سنگی یا شیر که رسفته نخورد و دفع کرد و
باشد و سنگ سرخ بخورد و در یک هفته با دفع کرد و
بخش با صندل و سبزه که از وی کرده و در کار نیند و بفضل الله تعالی
صحت یابد که پوست بخت آب که در ده چند روز بخورد و باد نیکیس برود
در معالجت دفع صندل که مهنددی که گویند این علامت از باد و نیم
باشد و از تب هم نبرد علامت که از باد باشد دست و پای جلد زده و جگر
و از یک پای هر دو پای چنانچه در روز و نالغری شود و کف در و من بینا
نباشد و نم نشانی نمی آید و در آن بود افت و در برمانه خنک تمام دفع
کارد و در دفع از باد باشد بخورد و نیم پیستی برید و در پنج و در نیم
و سحر و در پست و درخت نیم جمل در از پوست درخت سبزه از این هر یک
پست درم خشک کرد و در جگر آب که آورده و من و در پست آب هم بخورد
ترش زده درم حصه کرد و بخورد یا بعد و بار و شقائق و منستی رسیده و منستی
و لکیمی که لکیمی و لکیمی ترین خاص و منستی سکین بی خسته و شاول و
سکین درخت نیم جمل و در خرمایا و در لکیمی و خشک کرده از هر یک چهار درم
بکیر و درم و آب بسیار و در غل پیستور باز و در سیر یا نیز و درم در آن
آب چند از و از بخورند تا آن زمان که جمل آب در خور و در او نه مانده
نشیند و در غل صاف نماید یا نه که در باد و در او را دیگر یا در دفع اند

[illegible][illegible]

و یا در محلی سنگی بیرون آمده باشد هیچ عملی نباشد و دیگر شود و مجرب است
دفع سموری پس بیاورد هرگاه که چینی کوشا خد و از زنتی باشد با یک
هر که موئی مکان ترک باشد بقدر بر یک کله تنی از چوب گاو بدو پس تود و تخم
تخمی و یک خرد که در بایب بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد
و بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد و بیاورد
در سلی باشد که کام مالد دفع کرد و مجرب است و دیگر دفع با دهن زهری که باشد
و در وی که بود و دفع با بخور و دیگر دفع الله تعالی دفع شود و مجرب است
بسم الله الرحمن الرحیم یا یاری اتم مسکن یا ایاک
بنویسد و در گردن بند و یکبار که نخل بنویسد و بخور و در گردن بند و یکبار که نخل
بود آنجا بند و یکبار که نخل بنویسد و بخور و در گردن بند و یکبار که نخل
تعالی جمعیت باید نگینار و اگر شک آرد که در گردن بند و یکبار که نخل
و ما در وقت تمام و یا هر است باشد که بدین بهتر نمیشود و یا بجای نظر گفتار باشد
این عریضت بر دهن نخی و یکبار که نخل بنویسد و بخور و در گردن بند و یکبار که نخل
بسم الله الرحمن الرحیم اوم اوما اوم که نخل انگار که ترس اوم اوم است و یا
بجن محمد و سوانا و دفع برای و در دهن و یا در گردن بند و یکبار که نخل
افعالی کند دفع شود و اگر بر آب بخور و در وقت تمام و یا بجای نظر گفتار باشد
و برای دفع و در شکم بر آب یا زده بار بخور و در گردن بند و یکبار که نخل
دفع سرطان بود که آنرا بپزند و یا بجای که کوئید بسیار این زفت در عضوی پیدا شود
که آن عضوی در صاحب علت در میان دو اغلب احوال آن باشد که در گردن
جراحت کرم خد و چون خوسل سوزنجا باشد اول دیو بر بسیار سخت کند با سنگ
بیرون آید بعد از مدتی که خوسل سوزنجا باشد اول دیو بر بسیار سخت کند با سنگ
در آن آنگشتن که کرم کند بند و در جگر کرم همین کند شکو شود و دیگر جو بسیار
برون آید و آغازی شود و اما بخور و یا بجای که کوئید بسیار این زفت در عضوی پیدا شود

تخت دیگر در همام تاقه دو وقت هر روز بنشیند و یک روز میان کله و بازو
تخت کند و در آن کوه بنشیند و تخت از یک روز نیز بنشیند و در حیرت
و بجزنگر و باشد است پوست پنج مسمی بآب هر روز بنشیند و هر روز طراکند
تا آن زمان که فراهم آید و بیکو شود اول در طراکدن این دار و خواب هر که در این خوابد
و گوشت او را هرگز در خوابد خورد و بعد گوشت نو تا نه روز و هر که خوابد
و فراهم آید و فراهم خواهد شد **دیگر** کل باشد آسپس و هر روز طراکند بکلی دفع کرد
صیحت یابد **دیگر** برای مثالی راه شست کوزه آب بنشیند بکلی بپاست و در طراکند
بالد بکشد کمرت باد سرطان دفع شود اگر نخورد باشد شهابس شب سرطان بد شود
پوست و رخت با دخی سفید بساید و غن پستور پیامیز و بنشیند و بیکو شود و در هر
و دخی دیگر بناید همین حکم **در** **دیگر** خور و پنج آب نیم آسپس کرد و کله کند بکلی دفع
کرده بجز است **دیگر** دفع سرطان که در رخت آدمی بد شود و این علت
بغایت و سوار است و میتهل است و دفع این جز نظر حق تعالی نتواند رفت حکما
علی این گفته اند آن نیست یار و پوست نیم و برگ بیل و زرجوب و کعبه بساید و بوز
بر آب بآب بساید و غن پستور پیامیز و سرطان بند و بیکو شود و اگر سوراخ شده باشد
بیشتر کرده و در آن نیم کز کند و در آن ده گشت مرده را در آن کرده و بخورد
بیا که در بجز است **دیگر** دفع نفوس که سوراخهای خورده و دو و اندام میماند
و اگر درین رخت گوشت را بخورد و در خواب با می را نیز نفس گویند بسم الله الرحمن الرحیم
و شش و ضمیر **فصل ششم** در معالجت دفع تشنگی که از دار وندی و کن با
گویند جادو و پند و خردم پنج خنک و دم پنج خنک و دم با سرکه کنند و بساید
و چون جانیار رخت شب همین کند بیکو شود و علی این کل سیاه کدران میرشند و
آنکه چون بآب طراکند صیحت یابد بجز است **دیگر** حصار آلوده پوست
دو کسند و دیده او را کسند بآب بساید و غن پستور پیامیز و در میان روغن کعبه اندازد
و بناید کله بخورد و باله دفع کرد و **دیگر** میکا پوشید و بساید بخورد و باله دفع کرد

24

و بسیار یکی دست بی بسایه بار یک گنده بار و غن پستور و شه بخور و آس و دست
 از آن هم برود و دفع آس با کل اقام بخورند و بدو بنویسد بنده و بشو بخور
 قل یا ایله الی الذی امره علی انفسهم لای تقطعون رحمت الله ان الله یغفر الذنوب کما
 یشاء و یشاء کذا فی کورسالی بری الیاد آید و همان مقدار و آس اندام و ذخایر
 بار و غن کثیر بهم پستور و غن بخور و آس اندام نیکو شود و بار و غن
 و اندام چهل وجوب ناز و چهل کرد و کستی که آید و آس کیند و کبار برابر شود و کیند
 آد و درم یا درم آب تر بهما بخور و جدا بسیار شود و در اندام آس شود و کیند
 بسیار و بار و کیند م اندری ساز و دهفت روز متواتر بخور و آس اندام دفع کرد
 و چ پیدای آس کیند بخور و جدا آس هارونی که باشد دفع کرد و کیند و کبار و کیند
 نیکو شود و در غن پستور و شه بخور و در آس مالد بشو و اگر در وی آس و کیند
 باشد روزی که کیند از آن غن و کیند از آن آب روی را بشو و وقت حاجت است از آن
 و میلکی روی برود و کیند یعنی ده کیند بر آس مالد بشو و در کیند کیند
 ناز و کیند معجون کند و شود و میلکی اندام خنخ شتون و کیند بخور و کیند
 بسیار و در اندام طهارت کند و میلکی نیکو شود و در غن حاجت دفع و میلکی آس
 آس که سده است آن کیند و در روز و فصل شستی استخوان و موی خور
 دست و پای آمده است آن علی کند و در معالجت سوزنی از آس کیند
 شده باشد همان زمان در اندام و علی کند که در گفت از آن چون آید و کیند
 با کدر و حال و دیار آس نخت کند و شود و در معجون و دست آس از در کیند
 بر و ماین و قیر و خاکستر کاغذ از هر یک آد و درم یا یک کبار بدین دفع کیند و در کیند
 از هر یکی یک کیند و این هم و در کور و در آن اندام و جندان که باشد که همه کرد و در
 همان روغن عاقل میانه و کیند از درم کیند و در کیند و کیند آس
 بسیار و طهارت سوزنی نیکو شود و در آس بسیار کیند و کیند بسیار
 در دست بشو و در غن دست بسیار ناز و در غن یا در غن کیند و کیند

4A

این اهل بنوید و در کلاهی اسب بشد و از این
آهین و جادو حدیث و یاد این که دو بر گشت این دعا می بزرگوار
است V آله الله محمد رسول الله

نیک	زرد	سرخ	کحل
فرز نیک	سینه	کسکه	بور
بکرات	فرنج	سنت	سحاب
سنبلی	سکر	ابرش	ایقا
ارغونک	وره	زرد	نیفت
جبال	سه	قلا	کر قلا
نیسل	بوز	قره چاق	کله بوز

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله
ويا الله والله اكبر يا رب
العليين والروح رب العرش
العليين رب الانبياء والمرسلين وحفظ عن البيهقي ١٠١٠٠
الحق والكنه والباحث جميع اعظام بحق من الحق والحق والحق والحق
والحق والحق والحق والحق والحق والحق والحق والحق والحق والحق
عليه خلقه محمد وآله اجمعين برحمتك يا ارحم الراحمين وسلم تسليما كبيرا

و این توفیق را که ان سبب بند و ملک سجده و تعالی آن بنده را و آن سبب را از آن
عصمت خویش نگاه دارد و انعامها و توفیقها و باد و باران و باد و باران و باد و باران
و زرد آب و گندم و خنک و سوز و دانهها و ماخوردن و توفیق و دانهها و سوز و دانهها و سوز و دانهها
و سوز و دانهها و سوز و دانهها و سوز و دانهها و سوز و دانهها و سوز و دانهها و سوز و دانهها
این توفیق و ملک و سبب بند و ملک سجده و تعالی آن بنده را و آن سبب را از آن
و این توفیق را که ان سبب بند و ملک سجده و تعالی آن بنده را و آن سبب را از آن

[illegible]

باب سوم در معالجت مو اشی که سبب آن در غایت
فصل اول در معالجت مو اشی که سبب آن در غایت
 یافته باشد و یا از صولای بود بر ابرو گین چون چرون اند از دو دفع یافتند
 بدینیکو شود و گیسو را در سوراخ را با دو باران زده باشد تا خودی تو
 گردد و دیده با شیر زرد چمن و زرد بدینیکو شود اگر بر کف یا شده راه بر او شود
 رفت شانه های ستور بر دهن کچجرب کند در آفتاب بنده تا گرم شود و بعد
 در آب خرقاب استاده کند و سه بار بجلی برود و نیکو شود اگر بماند که سبب
 گردید و پشخ جمل با آب استاده پس وید کرد و با دستم به شود و **دیگر**
 اگر ستوری تا پنا شده و سگ کاورا در دهن و چشم را پر کند و آب سرد بزند و
 روز چنین کند چنان شود و غنچگی من و خلق اگر ستوری یا تمام مو اشی را از غنچ
 یا خلق با آب گرم دهن و خلق بشوید و بر دهن تخجرب کند نیکو و من و خلق
 نیکو شود **دیگر** بر یک دیو دار یعنی خوب نازا اگر سگ کند و دهن و خلق نیکو شود
دفع انسانی ای ب کف بنویسد در گردن ستوران بند و نیکو دهن و خلق نیکو شود
دیگر دفع کردن کرم و احت چون چهار پاره را کرم در جو اشی افتد استخوان است
 در شاخ آن جوان و یا در گردن بند و کرمی که افتاده باشد بیرون زندان شود
 و دندان سگ نیز چنین حکم دارد **دیگر** یا زاندرین دست باله آب او را کرم
 افتاده است پر کند از آن کرم دفع کرد و **دیگر** دفع صلی کاهیش و کاه و کرم و کرم
 و دندان چل و پوست مالیده بر دهن ستور بسوزد و دود و دود و دود
 سوزان برود **دیگر** دندان چل جای بودن ستور دهن کند در آن ستور دهن
 حل نشود و دندان چل و یا پس کرمین چل با آب پس کند ستور از تر لایه بدینیکو شود
 دفع کند و شیش اگر مو اشی را اگر خراب کرده باشد دفع ترش و نیکو شود
 یکی کند در اندام چالده کند و شیش جدا افتد **دیگر** اگر کاهیش و یا کاه و کرم
 را که و شیش بسیار افتاده باشد سگ باله در آفتاب اینشاده کند و بار

شیر اگر کاه و شیش بسیار افتد و شیش نیکو شود و شیش نیکو شود و شیش نیکو شود
 اگر یک دو ساله یا نایده باشد آفتاب شیش نیکو شود و آفتاب شیش نیکو شود
 اگر کاه و یا کاه و شیش نیکو شود آفتاب شیش نیکو شود و آفتاب شیش نیکو شود
 او بر کرم اگر کرم نیکو شود شیش نیکو شود و آفتاب شیش نیکو شود
 زان در توقف شده است یا شیش یعنی انوال پند از دو بار و زشت شیش نیکو شود
 کس بر آمده باشد و شیش در شیش بند آن نراید و انوال پند از کرمین کاه نیاید
 رخ کاه را بر شیش انوال پند آسان نراید و انوال پند از دهن و شیش نیکو شود
 و کاه را بر شیش را بسلیا نام است **دیگر** برون افتاد شیش اگر کاه و شیش
 و یا کاه شیش را شیش یعنی انوال بود کرم ساله و درون درون شکم مانده باشد
 پیار و جلیس را دو پاره کند یک پاره در کاه و پچه و در دهن او اندازد و در دهن
 پاره در فرج او کند چون آن پاره درون فرج او زفته باشد شیش برون افتد **دیگر**
 کرم ساله و او شیش آل یا کاه و کاه شیش کرم ساله را قبول نمی کند شیش نمی دهد
 کرم شیش در دهن سبب برود و با دفع بسیاران قدر که در اندام کرم ساله تمام نماید
 شود جالده اگر کرم کرم سبب شیش فرود آید و اگر کرم ساله دیگری باشد هم قبول کند
 و شیش برود و اگر بر کرم سبب شیش بماند و کرم ساله را بلیس شیش فرود آید اگر
 کرم ساله نباشد و شیش او بر کرم سبب شیش بماند و کرم ساله را بلیس شیش فرود آید
دیگر شیش نیکو شود کاه و کاه و شیش نیکو شود و کاه و کاه و شیش نیکو شود
 و یا کرم سبب شیش نیکو شود و یا کرم سبب شیش نیکو شود و یا کرم سبب شیش نیکو شود
 و شیش نیکو شود و شیش نیکو شود و شیش نیکو شود و شیش نیکو شود
 شود آیت آیت شیش نیکو شود و شیش نیکو شود و شیش نیکو شود و شیش نیکو شود
 دان من **فصل دوم در معالجت مو اشی که سبب آن در غایت**
فصل اول در معالجت مو اشی که سبب آن در غایت
 یافته باشد و یا از صولای بود بر ابرو گین چون چرون اند از دو دفع یافتند
 بدینیکو شود و گیسو را در سوراخ را با دو باران زده باشد تا خودی تو
 گردد و دیده با شیر زرد چمن و زرد بدینیکو شود اگر بر کف یا شده راه بر او شود
 رفت شانه های ستور بر دهن کچجرب کند در آفتاب بنده تا گرم شود و بعد
 در آب خرقاب استاده کند و سه بار بجلی برود و نیکو شود اگر بماند که سبب
 گردید و پشخ جمل با آب استاده پس وید کرد و با دستم به شود و **دیگر**
 اگر ستوری تا پنا شده و سگ کاورا در دهن و چشم را پر کند و آب سرد بزند و
 روز چنین کند چنان شود و غنچگی من و خلق اگر ستوری یا تمام مو اشی را از غنچ
 یا خلق با آب گرم دهن و خلق بشوید و بر دهن تخجرب کند نیکو و من و خلق
 نیکو شود **دیگر** بر یک دیو دار یعنی خوب نازا اگر سگ کند و دهن و خلق نیکو شود
دفع انسانی ای ب کف بنویسد در گردن ستوران بند و نیکو دهن و خلق نیکو شود
دیگر دفع کردن کرم و احت چون چهار پاره را کرم در جو اشی افتد استخوان است
 در شاخ آن جوان و یا در گردن بند و کرمی که افتاده باشد بیرون زندان شود
 و دندان سگ نیز چنین حکم دارد **دیگر** یا زاندرین دست باله آب او را کرم
 افتاده است پر کند از آن کرم دفع کرد و **دیگر** دفع صلی کاهیش و کاه و کرم و کرم
 و دندان چل و پوست مالیده بر دهن ستور بسوزد و دود و دود و دود
 سوزان برود **دیگر** دندان چل جای بودن ستور دهن کند در آن ستور دهن
 حل نشود و دندان چل و یا پس کرمین چل با آب پس کند ستور از تر لایه بدینیکو شود
 دفع کند و شیش اگر مو اشی را اگر خراب کرده باشد دفع ترش و نیکو شود
 یکی کند در اندام چالده کند و شیش جدا افتد **دیگر** اگر کاهیش و یا کاه و کرم
 را که و شیش بسیار افتاده باشد سگ باله در آفتاب اینشاده کند و بار

و یا کرم سبب شیش نیکو شود
 و یا کرم سبب شیش نیکو شود
 و یا کرم سبب شیش نیکو شود

۹۱
شود و در اندام او هیچ چیز نماند **دیگر** در و سال بخور است هر آنکه در کبوتر
بدارد که بر او بگذرد **دیگر** زهره اندر پرنده کان و جانوران آبی که نقش بر نه کان از او
کبوتران بهار کنند و یا بیخ و یا خود شیر آگ تر کنند آن که خله بعد از شک کنند
کبوتران از دوزخون بخورند و پیشش شوند و میرند از طلق محول سنگی را بیاورند
کبوتران چند از او حمله آورده شوند که و میورده سر کتبی را که بدینا بخورند و پیشش
شود و میورده اگر خواهد نیکو شود فی الحال دوزخ در خلق کبوتران از دوزخ و جسد گرس
نیکو شود **دیگر** زهره اندر خورد و باشد نو که نیکو شود طهارت بر آب پیش کبوتران
باز و در آب در آید و دانه بخورند و نیکو شود **دیگر** شب در میان
بکشد روی پیشش که شده زهره اندر پرنده کان بهار و آنکه در آب نماند عذاب
شده و آنکه بستر و کنند و درین تو کنند یک شبانه و در دانه و بعد به پرنده
خسک کنند پرنده که ازین بخورند و پیشش چیده و اگر خواهد که نیکو شود و روغن
یکجا کنند بخورند نیکو شود **دیگر** خج یا یک کنند پرنده جان نیکو شود و بعد کنند
را حمله شک کنند پرنده که از آن بخورند و پیشش شود و چیده زهره اندر کلک
کرمی گرد چکا آید شود از آن پندوی گنجای میگویند در یک خورد آب اندازند
مشت و کنند مرد یک پوشد و پرنده خج نیکو رنگ پخته شود و بعد به پستان کبوتران
که از آن بخورند و پیشش کرد و بتوان که خفت بهار و فواظین در یک خورد
کند قدری در یک مشت جو کنند مرد یک پوست و پرنده چون بپخته شود و چیده
بر کلک کبوتران و پیشش شود **دیگر** پیشش کردن مرغان بهار و مرد را سنگ یا یک
آتش کنند و در آرد غیر کند پیشش مرغان خواهی پرنده اندازد و چون بخورند
و حال چنان آید و پیشش شوند **دیگر** اگر خواهد بهوشیار کنند قدری آب گرم بر
ایشان اندازد بهوشیار شوند **دیگر** اگر خواهد که مرغان از زهره و خست و پرنده جان
شب در آید چیده آنکه خواهد مرغ در دست تو را یک یک بهار و در زیر آن چیده
بسیار چیده آنکه در دو ایشان و در میان نوران خود آید زهره اندر مرغان در

فلک که از راه کند و زحل را نفس اگر گرفته اند نحوست اواز آنکه هر دو نفس است
 و اما بنمای آفتاب و ماه تابان است و آفتاب و ماه تاب و لیل و شب است
 و اما لیل و شب است و هر دو مخالف یکدیگر اند و زحل و عطارد است و در حقیقتی
 هر دو می شکند و بنده خورشید در زمین است و لیل و شب است و هر دو است در یک
 و در یک و شبی و در یک کانی نمی گذارند و چون شوقی بود و لیل کار با یک و شکم
 و یک که گشت فرعون و آب شوری کردن در کار و و لیل در دیش است چون که
 پس بود و حتی سبحان و تعالی چون زحل را در جهان آفرید و او را تری داد و
 علت و بیماری و کار تا که در جهان کران است آزاد نهاد و زحل مذکور خوان
 دارد یکی پس دوم و لوله و زشتی با دل ساعت زحل است و حکم است
 زحل است که چون ساعت رسید نیک است اسباب که خدا می دیدار و باقی
 خروج جاد و جوی و زراعت کردن و نهالی نشاندن و شکاری با خشن و کار
 نهالی کردن و طلب دشمنی و بی و بیع و شتر و اوشاید تزویج و مضایقت
 و حرکت سفر و آلت و شرب کردن و قصد حیات و سوی خوب رفتن و دیگر
 و سلامین دیدن و معالجت بیمار کردن و درین سال فرزند آید در از غر و ماله
 و زهر عمل خیری چیزی پیا موز و اما پر گناه شود چون نادان تولد شود و حال
 تاب سینه و اگر درین شب بیدار شود که میخ است ازین تولد شود
 بود و اگر مایه نشود و بخوی و زبان از راه و بدگوی مردمان بود و بیکه
 باشد از آفت و یو و پری چون بر خانه و مرغ صدقه و چنانچه در روز خطر بود چون
 ازین بگذرد و بیکه شود و اگر درین روز جاده نو چش در بگو و در دهم و اندوه و پیش
 و اگر درین روز بده بکند و بر یاد دلا درین روز بنای ستوده است و صد که
 جانوران دشتی و لی یک است مشتری و مریخ و بربست خوانند و خاضی فلک
 و حاکم اخلاک که گویند در ششم آسمان تمام دارد و در هر یکی یک سال ماند
 مع از نیست شب و روز چهار نیم و قیقه دارد و تمامت فلک را و از ده سال گذارد

9/2/23

چنانچه است پنج انگشت شود بعد از جمله قانون که صد و چهل و چهار است
 طرح کند مثل اینست پنج انگشت مذکور را پنج حرکت کند است و پنج انگشت
 را و باقی از صد و چهل و چهار که نود و هفتاد و چهار و نوزده و نود و نوزده و نود و نوزده
 و این صیغ است اوست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
 و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
 از زیر پهن و از هم با یک پس بر زمین بایستاد و انگشت اول را بر انداخته
 آفتاب چون سایه او بینا بر انگشت باشد چون سایه مذکور به بجهل بان آید بکینه
 ساعت باشد و چون از آن چهل انگشت شصت انگشت گذر شده باشد شصت
 و دوم گذر شده بود و چون از سی و دو که باقی مانده بود شصت انگشت دیگر گذر
 ساعت سی و دوم گذر شده باشد و چون از آن بیست و چهار انگشت شصت و چهار
 که یکصد و چهارم ساعت گذر شده باشد و چون از آن هفتاد و نه انگشت که باقی مانده
 هفتاد و نه انگشت دیگر گذر شده ساعت یکصد و چهارم گذر شده و چون از آن ده که باقی مانده
 پنج انگشت دیگر گذر شده ساعت یکصد و چهارم گذر شده و چون از آن سایه راست ایستد
 هفتاد و نه ساعت گذر شده باشد و چون پنج انگشت دیگر گذر شده آن پس باشد و آن
 پنج انگشت زیادت شود و هشتم ساعت گذر شده باشد و چون پنج انگشت
 دیگر گذر شده و بر آن زیادت شود و نهم ساعت گذر شده باشد و چون شصت و نه انگشت
 دیگر گذر شده و بر آن زیادت شود و دهم ساعت گذر شده باشد و چون صد و چهار انگشت
 باشد و چون نهم انگشت دیگر زیادت شود و او دهم ساعت گذر شده باشد
 چون تواند به این ساعت روز جز قدر شده است ساعت اول که اول روز تمام
 آمد آفتاب که اینجا وقت نماز باشد و سایه مردم صد و چست پایی باشد
 چنانکه روی پیچیده فروزن شدن آفتاب کند و سایه خورانشان کند راست
 ایستاده شود پایی راست خود پیش پایی چپ نهد و پایی چپ پیش پایی راست

اول نموت و نیز جمع شدن دو پیش کوکب در یک برج دوم نظر است
 از پس کوکب باشد غم نظر مقابل از نصف کوکب باشد

که بکن از سال چوت سیصد و هجده و آن و تسدیس مسدود کردن را گویند
 چون سیصد و شصت درجه آید چون میان دو کوکب اتصال تسدیس باشد
 و برج دفع کردن باشد سیصد و شصت درجه است قسمت کنند هر قسمتی صد و شصت
 درجه بود مثل این قیاس کبر و ازین نظرهای که در تحریر افتاده است نظر نماید
 فوق الارض قوی باشد از نظر تحت الارض نظر فوق الارض
 راست گویند تحت الارض است جب و مقابل نظر طالع گویند در مختار
 کن باشد که در کوکب در یک برج یک دقیقه جمع شده اند از آن خوانند و هم
 خانه از طالع پیش و ستم و از هم نظر ساخط گویند یعنی ایشان را طالع نه بینند
 و نظر با چون درجه بر وجه دیگر باشد آن قوی تر بود مثال که یک مشتری در محل
 بوده درجه و قدر و چون اسم به درجه آن عین اتصال در تسدیس باشد و درین
 نظیر قوت باشد و اگر قریخ درجه از چو ا باشد این نظیر نیز تسدیس باشد
 اما بنام که در یک درجه اول برج حل نماید و سنبه که صد و شصت درجه باشد چو

و بتقسیم بری سزای اندرین اختیار میسر است مایه در بروج بادی بود
 و دنیا بی سوزی سنجید برین طارده بدی شران هر دولت از کوس کرده کران
مستور **سپهر** **فریدون** ملک چون فری ستوارزل مایه در شود خواه با ماسل
 و در بادی هیچ نه بدین نظر سده داده اوران در همین برده فری بنگر
 نیکی در بروج بادی است تو در پایی تو سوسو یا خوش نفس از دور سده اند
 با سان که مقابله است نظر بکن اندیش و متاع غر و کن آن زمان مناظر
 عالمین نبودش خطا
 در عقل ای خواج نیکو کردار صدر و سفر و رک زدن آمد مختار
 پس حاجت خواه از امیران بکار دار و مجور و زن مکن و باک مدار
 در شوق عقد و شرکت نیکوست شرب و شری قسم صحت دوست
 شاید همه کار باشد از تویر دانی کرجا
 در جزا امشتری کار و دست از اهل قلم حاجت دل باید خواست
 تقسیم خط و کتابت و ویران **عبد** **بنام** **نهادن** **و** **قسط** **طاعت** **فقد**
در سر طاق خد ستر و خوردن و اورو شایر
 پس در جانه تو بریدن و پر کشیدن نیکست ولی قصد نیست فرایر
 در اسد و نیک تابان چند بگوید از خیالی سلطان چند
 که جامه تو پوشیده و یا بود البسته از آن یا نمی بنشیند
 در اجور سینه و قفا و بود کاری که کنی غطیم مختار بود

۱۱۶ بنا بر این اتفاق دارد اگر جزا نمودی با خودی و طبیعت او گرم و تر است و این
 دو منتهی در دو سمت قرار می گیرند و هر کس که سر کوبیده صفت دارد و
 درین کار منتهی او را گویند مناسب کار او را خواست منتهی نویسی گویند
 مناسب مکه دارد و اینجاست سرطان منتهی اگر که گویند برج آبی و مسک
 دارد است شمالی است منتهی است منقلب است سبب انحراف طبع بهار کردن
 تابستان خانه قرار است صورت او چنانچه در اندر روی مشرق نهاد و دست راست
 داخل اوست و خارج سرطان سینه و بستان تعلیق دارد و اگر سرطان به پدید شده
 و از اعضا مردم سرطان سینه و بستان تعلیق دارد و اگر سرطان منتهی است
 و طبیعت او سرد و تر است و این دو منتهی در دو سمت قرار می گیرند و هر کس که
 مناسب گویند طوطی گرد منتهی است به کمان سبب گرم دارد اسد با کلام منتهی
 سنگ که گویند لئون او کمان برج آتشی است مشرقی است ثابت زیر اگر در کمان
 باشد گرمی و خشکی خانه آفتاب است منتهی است در تمام است
 و تمام ختم روی مغرب و پایها جانب شمال دارد و دست راست در داخل است
 خارج و دست چپ در خارج است و در اول آید پدید شده و اسد در اعضا پشت و شکم
 تعلیق دارد اگر اسد منتهی میری و پا و شاهی منتهی طبیعت او گرم و خشک است
 و این دو منتهی در دو سمت قرار می گیرند و هر کس که مناسب موش قرار دارد بود
 بر این مناسب سبب با نهما منتهی منتهی گویند لئون او زردی که سپیده چون
 آفتاب در برج سبب در آید نیز در برج طلوع سپیده شود و زردی که سپیده
 زرد کمان است برج خاکی است ماده است و جنوبی منتهی است خانه عطار است
 سرد و خشک بر کوسه زمین که در وجود کندم بخارند و درخت آن زمین خور باشد
 و صفتی میکارند سپه سومی مغرب نهاده و پای مشرق و روی بجانب جنوب
 یعنی بکلیافته شده است از دستاره سجانی در هم که از جلد مشت مشتاز
 خارج است و بدست دیگر شمال اغذیل و سلاطین گویند خوشه داسی که اغذیل

کوه سبز

۱۱۷ کوه سبز از کوه سبز است و بستان و کمان سبب سحر و جادو است و بستان
 بوشش خارج و چون آفتاب در برج سبب در آید نیز در برج طلوع سپیده شود و
 آدم در شکم اندر آمد سبب دیده و سبب در اعضا مردم تعلیق دارد و اگر سبب شود
 نمودی وزن و فرزند نمودی و زراعت نشدی صیعت و زراعت نمودی و طبیعت
 سرد و خشک و این برج منتهی در داخل و از غرقت ما و کاد منتهی است و اینها کمان گویند
 ما و کاد روی بخارند عفت است کمانش منتهی است گویند مناسب کمانش
 مساک شیر شرنه منتهی است کمانش مناسب کمان دارد و میزان را نارط منتهی
 طلا خوانند لئون او میزان است برج باوی است از با و که در خانه را بار دارد
 و برده و میوه رسانند خانه زهره است سحر و جادو است روزی است نریت
 و مغربی است منقلب است تیر ماهی باشد پس روز یکشنبه پیرا پیرا کج
 و تر است خن انکیز و شیرین خزه است صورت او بر ملک شمال تراست
 وید او سوی مغرب با بستان کمان روح آمیخته داخل او است و خارج او است
 چون جان آمد ز ناف اندر آمد میزان پدید شده اگر میزان نمودی راستی
 و عدل نمودی و این برج و منتهی در داخل و غروب منتهی است و اوقات گویند
 مناسب کمانش با ر شدن منتهی است کمان گویند مناسب شیر نوار غروب فوج
 منتهی است کمان گویند برج آبی است لئون و سحر و سبب است و این برج آبی
 آن است که آمیخته رود اندر رود و جوها بزرگ سرد تر است بر کوسه ماهی
 سبی است و ماده است شمالی است و بخش است ثابت است خاندن
 و سبب کوب را درین برج شرق نیست و بهبوط ماده است پس در دو بال
 زهره است از جو شمالی نیست صورت کژدم است روی مغرب نهاده ام
 دویم سوی شمال برداشت و در میان او دستاره است بر شکل کمان دو ستاره
 دو گوشه است ساقها خوانند و میانگی را قلب العقرب گویند او از همه
 سنج تر است و ستاره کمان داخل است و یکی اند و خارج او در چون جان آدم

دور نماید آنکه مغرب پیدا شده اگر مغرب نبودی غدا است و اگر جهان بود
و مغرب تعلیق در اعضا آدمی را و یعنی شرح داده این برج دو منزل دارد
اکلیل هر مندی آنرا و نام سب قلوب هر مندی جبهه است سب انجوی
خانه ترسین نهاد آن مندی وین کونیند لون او سپید است و کران برج
آتش است کرم و خشک است بر کونیند ترش که عددی بود که اندر سنگ و جو
در تن جهان را در آن را گشته و میشود در هر روزی شرق است که اگر سب است
او چندین آنرا و برج که در تن رفته باشد از سال و تیسر ماهی چون آفتاب
در برج آفتاب باشد و اگر در چندین یکی حبه در باب دارد و یکی از زمستان
و خشک این برج این مرکب است از دو جنس نمی بر صورت مردم و نیم بر صورت
چهار پا یان است که او خشک است و مردی کمان و تیر بر دست دارد و پند
و ستارگان سی و یک در دست و شش خارج صورت اند و غدا خلی چون حال
آدم در آن اندر کند و ترسین پس چیده و اگر تو پس نبودی سواری و پس اندر تن
نبودی و این برج ترسین سوزی سنگ مندی مولی مناسبت دارد
و نقاب بود مندی ماکه که گویند مناسبت بود و در چند مندی و سب
آنرا که در مناسبت در حق دارد و جندی که با سیاه است او سب که می باشد
کونیند لون او سیاه است کران است برج خاکی آن خاک در و بر اسما و بشمار بر آید و با
کیر و سر و خشک بر طبع زمین و کوه شود آن که شسته از اعتدالی بودی باقی
و سبلی است ماده و جنوبی است زمستانی است کس که برست چون آفتاب در برج
آید و در کوتاه بود و شب در از دارد و از خانه دخل است منتقل شرف برج است
پست و سنت در و صورت او چون بچه است و بر و طبع است زمینی پیش
مرد و خشک و کمر نمی آلی است و ستارگان پست و پست اند چون جان آدم
بر او اندر آمد جندی پدید شده اگر جندی نبودی آبادانی نبودی طبیعت او سرد
و خشک است آن برج دو منزل دارد و برج مندی کونیند مناسبت و کون

و در دو منزل مع مندی و سب مناسبت است سب بود و در دو منزل و کونیند کونیند
او سپید باشد و سب کونیند به وی است آن با وی که در تن را بیگانه و با وی
انگیز و در آن کار و عدل در و شیرین خزه است از اعتدال کشیده
و سب است طالع است منزلی است از دست جب زمستان
نیم بود و نام است خانه دخل است کس که اگر است صورت او غلامی که از دست
بر منطقه برج سرری شمال و مشرق دست سرد و در از کرده و یکدست کوزه ابلی
رین و بد بیکر دست و دست بر بر نهاده و قفاش عام چون ازین خبر اند صورت
مردی که اندر پسر جهان است و دوله آب میدهد و عدد ستارگان چهل و صد
داخل او پس آید و خارج سرج چون آدم در ساق رسید و پدید آید که در لون
نبودی تنی لب نبودی و طبیعت او سرد و تر است و آن برج دو منزل و از سب
سود و مندی سیاه که مناسبت شیر دارد است و مندی بودی نور سها و
مناسبت دارد و در آن را جان مندی وین کونیند لون او کران برج آبی است آن
آب که دریا و جاهای شود بود و کهنه و پد و تر است بنی و در طوبت و از
و قفا لایق با یک است و سب است از چندین است یکی از زمستان دارد و آدم
از هر منطقه اعضا بر جو طبع است بر جاع شمال است دست است شمال
خا و مشرقی است سب اگر است صورت این برج دو ماهی پلوی یکدیگر پخته
و میان مرد و کس که او را خط کمان کونیند و جاعی بطن الموت دست بر کمان
سرج چهار اند خارج صورت بر چهار چون جان آدم بقدم رسید جوت پدید
که جوت نبودی سیل دریا در دنیا نبودی و طبیعت او گرم و تر است
بد آنکه خاک چهارم است اول و این برجی است شرق
طالع شده و این تل طالع مولودی است و هر روز کمان ساعت یکم و از آن
برج که آفتاب در آن باشد شمار کند و برجی که شمار سب طالع مولود کمان باشد
و تل سب که چهارم است و سب مناسبت است و سب مناسبت است و سب مناسبت است

و شکر بر کسی که در طالع را در آورده و تفسیر است او خانه است و شکر و شکر
 دوم بیت المال و عاقل سیدم بیت الناح و البقر العربیت چهارم بیت الکتاب
 و لاه و لاه که نیم بیت القز و الفرج و الا و الا ششم بیت الخمر و العبد
 و الخمر و خمر بیت الا و الا و الا ششم بیت الخمر و الخمر و الخمر و الخمر
 تهمین بیت البقر و العلم و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل
 یازدهم بیت ارج و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل
 چون فرزند از مادر تولد شود منتهی ستاره و در او
 برج بکرم و بکرم که گرام اند و کرم که فرزند تراست و یک گرام و یک گرام
 باشد و یک گرام اند و در است باشد و گرام از گرام بکرم و درین منتهی
 ستاره گرام اند شرف باشد گرام اند غایت خاص بود اند و اوج باشد از آن
 که این برج منسوب باشد به صحیح و درست مسلم باشد پس ستاره در دنبال باشد
 یا در مبطوط یا در حصص باشد همان اند اما بدان منسوب باشد بکار و بکار
 و ناقص آید شان و کواکب و برج که بر اعضا است بدلیل نیز آمده است
 کواکب علوی بر تقوی داده منزه که جبهه از فعل آفتاب است
 قوسفلی و در پست نیز جایگاه و در نود و شب جای اوست

سرج	عطارد	زهره
زهره جای است و هم	زبان جای است که در شکر	العیون است جلوه
اورا باشد	و شهادت از تو این است	برواری که میگوید
زهره	زهره	زهره
کرده جای شکر و اندیش	سورجی است اندوه	بر سرج است
دانش و مهر از دست	و اندیشه و سر و سر و سر	سینه و نشان و سر و سر
سورج	سورج	سورج
بازوها	کردن کلاه	دل
سورج	سورج	سورج
زلف و	عقرب	فرق
	هر دو سر و سر	ساق پا و پا

و شکر بر کسی که در طالع را در آورده و تفسیر است او خانه است و شکر و شکر
 دوم بیت المال و عاقل سیدم بیت الناح و البقر العربیت چهارم بیت الکتاب
 و لاه و لاه که نیم بیت القز و الفرج و الا و الا ششم بیت الخمر و العبد
 و الخمر و خمر بیت الا و الا و الا ششم بیت الخمر و الخمر و الخمر و الخمر
 تهمین بیت البقر و العلم و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل
 یازدهم بیت ارج و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل و العاقل
 چون فرزند از مادر تولد شود منتهی ستاره و در او
 برج بکرم و بکرم که گرام اند و کرم که فرزند تراست و یک گرام و یک گرام
 باشد و یک گرام اند و در است باشد و گرام از گرام بکرم و درین منتهی
 ستاره گرام اند شرف باشد گرام اند غایت خاص بود اند و اوج باشد از آن
 که این برج منسوب باشد به صحیح و درست مسلم باشد پس ستاره در دنبال باشد
 یا در مبطوط یا در حصص باشد همان اند اما بدان منسوب باشد بکار و بکار
 و ناقص آید شان و کواکب و برج که بر اعضا است بدلیل نیز آمده است
 کواکب علوی بر تقوی داده منزه که جبهه از فعل آفتاب است
 قوسفلی و در پست نیز جایگاه و در نود و شب جای اوست

سرج **عطارد** **زهره**
 زهره جای است و هم
 زبان جای است که در شکر
 العیون است جلوه
 اورا باشد
 و شهادت از تو این است
 برواری که میگوید
 بر سرج است
 سینه و نشان و سر و سر
 سورجی است اندوه
 و اندیشه و سر و سر و سر
 سوره و سر و سر و سر
 کردن کلاه
 دل
 عقرب
 فرق
 هر دو سر و سر
 ساق پا و پا

آفرین بود که ایشان را با یکدیگر گردانند و بشمار برشاید و او را سلاطین
 با یکدیگر در روزی که درین وقت زاید نیکو روی بود و خوش طبع و بر دل مرستی
 بود و هر که بیمار شود زود بر شود و هر که بیمار شود زود بر شود و هر که بیمار شود زود بر شود
 آید و اگر چیزی در روز نه با زینا بود هر چیزی که آید راست بود و خوش بود
 که نیند منزل نیم است که راست نظر با نایستد و در صورت سوشش می نکند
 و در شتر می عطار و چون ماه درین منزل آید بوقت اجتماع و استقبال اگر چند
 کاه کاه باد و باران کمتر آید و آنچه آید قطره بزرگ گرم بود کاه کاه با دسموم چند
 تیر ماه بود با سخت جبهه باران صبر آید و چون ماه درین منزل آید بوقت
 دیدار و زیارت و اجلا و اشرف و تیر ماهی کردن و از اینجا به پرسید و الی
 و نه در شستن خاصه میری دوستان یک است اسپ تا خلق بر دشمنان بر
 کردن و بر کشتن ششستن و سوز کردن و برده خریدن و دار و خوردن معالجت
 کردن و هر بندی که درین روز بزند و کس آنرا نشو اندک است و یک است
 حمام رفتن و شستن و خون باز کردن و جانه نو بریدن و پوشیدن و بار
 و تزویج کردن و دانستن نهادن اینها حرام باشد و هر فرزند که درین
 وقت زاید به سیل خوابا شده و بد طبع و بد سخن کار بد روی خوش کند
 و نزد و شطرنج دوست دارد و هر که بیمار شود و بر بر کرد و بیماریش و بر او شود
 و هر خوابی که چند سه آن منتهی و زود پیدا شود و اگر چنانچه پس شود در آن پس
 خط و جوی بود و اگر چیزی کم شود فی الحال باز یابد و اگر چیزی بزرگتر شود
 سندن مرغی که آید و غلب آن دروغ بود **سندویس**
 که نیند منزل و هم است که دست نظر و زود و نسبت به او دارد و نسبت
 سک میبارد و چون ماه در منزل چیه آید بوقت اجتماع و استقبال که بیمار بود و
 ماه و بر بهار و بیا که و سیاه و دام و تیره و بران و برق بود و بر کوهها و باران
 شمال و کاترستان بود و در خاک و کرم بود و اگر تیره بود و بویخ بند و اگر زمستان

و چون ماه درین منزل نیک است و در ملک و اکابر و سلاطین و بنای دست
 آفرین و رحمت و بلاغ و خوش کنن و فرمان دمی کردن انباشاید و هر که درین
 خوب بدین چهره بشیند و بجهت آن که ماه اندک بود و سر فرزند که درین منزل زاید
 و کم شده باز نیاید **سندویس** که نیند منزل و هم است که دست نظر با نایستد و در صورت سوشش می نکند
 و در شتر می عطار و چون ماه درین منزل آید بوقت اجتماع و استقبال اگر چند
 کاه کاه باد و باران کمتر آید و آنچه آید قطره بزرگ گرم بود کاه کاه با دسموم چند
 تیر ماه بود با سخت جبهه باران صبر آید و چون ماه درین منزل آید بوقت
 دیدار و زیارت و اجلا و اشرف و تیر ماهی کردن و از اینجا به پرسید و الی
 و نه در شستن خاصه میری دوستان یک است اسپ تا خلق بر دشمنان بر
 کردن و بر کشتن ششستن و سوز کردن و برده خریدن و دار و خوردن معالجت
 کردن و هر بندی که درین روز بزند و کس آنرا نشو اندک است و یک است
 حمام رفتن و شستن و خون باز کردن و جانه نو بریدن و پوشیدن و بار
 و تزویج کردن و دانستن نهادن اینها حرام باشد و هر فرزند که درین
 وقت زاید به سیل خوابا شده و بد طبع و بد سخن کار بد روی خوش کند
 و نزد و شطرنج دوست دارد و هر که بیمار شود و بر بر کرد و بیماریش و بر او شود
 و هر خوابی که چند سه آن منتهی و زود پیدا شود و اگر چنانچه پس شود در آن پس
 خط و جوی بود و اگر چیزی کم شود فی الحال باز یابد و اگر چیزی بزرگتر شود
 سندن مرغی که آید و غلب آن دروغ بود **سندویس**
 که نیند منزل و هم است که دست نظر و زود و نسبت به او دارد و نسبت
 سک میبارد و چون ماه در منزل چیه آید بوقت اجتماع و استقبال که بیمار بود و
 ماه و بر بهار و بیا که و سیاه و دام و تیره و بران و برق بود و بر کوهها و باران
 شمال و کاترستان بود و در خاک و کرم بود و اگر تیره بود و بویخ بند و اگر زمستان

و هر که چار شود و درین وقت چار شود ماه من الموخر سه ماه بود و باز در آن کار
چار شود و هر که درین باب و وقت چار شود چنان ماه سرطین رسد و شتر آن پیدا شود
و هر که بگزید باز نیاید و در هر ماه باز نیاید و چنان که آید است باشد **مستطاب**
مندی از آنکه اگر گویند منزل نیست و یک است صورت را سومی می کشاید
که راست یک چشم نیست جو انان و از چوین ماه در منزل آمده رسد یا پیش
یا استقبال اگر بهار بود ابر بسیار کند و از هر نوع برعد و برق و گاه گاه باد
آید و بگرگ بار و چون تابستان بود که با گرم بود و باد و گاه شود و چون تیر ماه شود
باد های بسیار آید و بخت خند و چون زمستان شود آرا سیده گردد و برف
باران یک بود و چون ماه درین منزل آید نیک باشد بای تو افکندن و در آن
حصار و نیک ترفیع کردن و لعل و طرب و سپید خردین و دیدار سلیم
ساده است و شایخ دیدن و دعوی کردن و اگر درین وقت دل کند که از آن
زمان پیش شوهر نماید و نشایر سو کردن که جدا می افتد و از کارهای دیگر
باید که در هر فرقه ندی که درین وقت نراند و از هر یک که بود و برادرش بسیار
بود و هر که چار کرد و در دود شود و هر که بپوش بود و در فرج یا بود هر که
نوابی میند چون ماه و در زمان رسد و خوش آن جدا شود و هر که بگزید درین
وقت نراند و یا بند و اگر چری بند و نراند باز نیاید و هر چری که آید است آید
مستطاب مندی از آنکه اگر گویند منزل نیست و دویم صورت را سومی
می کشاید که راست یک چشم نیست جو انان و از چوین ماه در منزل آید
وقت اجتماع و استقبال اگر بهار بود باران بسیار بار و ابر باران
و باد بود و نیز گاه که گرم بود و اگر تابستان شود باد جدا شمال هم شش
که غالب بود و چون تیر ماه بود بخت خند و باد و گاه شود و اگر زمستان بود و
که شود و باران بسیار بود و چون ماه درین منزل آید نیک بر زمین باران
بختیاری را نشاید و تقوی مکار را که نخواهد نیک است و می کند

[illegible]

کند در صورتی که از وی برود و اگر نه او بسیار در بر سر اندازد و دست
را بالا نشاند و چو از شود **قال** حکما را سلف خاصیت او گرم و خشک است
و روی لطافتی است و در او آسانی برین لغو و کندی و اختلاط غاصه را با صفا
برین معنی الطباع نه میگویند که نه در ده خور و نه در یکبار دفع کند و گرم و خشک است
و بسبب خلق بکشد و متنازع در دجله و درخت است و برک او مستحق چو
است و با او هم بدین نزدیک است و کل بار و برک او بسیار است بکشد
و قال حکما در بیان خاصیت او معتدل بود و اگر نه چو چکر اند و درخت نمی شا
آز آنجا که گویند قدر حاجت پستاند و همان مقدار بر فضل جو بار یک است
کند که هر دو هر روز در دم بخورد یا چهارم روز و غن یا دو کا و پنج درم شد
هم غلظتی که باشد در شکم و در کوفه و در دوق و در سر و نیز برود اگر در دست شش
ماه بخورد قوت جوانی با **قال حکما** خاصیت نم سرد است اگر برک
نوزد و پستاند و خشک کند و بار یک است که در ده کجده بسیار و قدر غلظتی
با نم جاشنی با نم کند یا نیز در هر روز چهارم بخورد و مقدار پنج درم و طعام
و شیرین و خوش خواهد هر ده دفع بپستی و خورم دفع کرد و این درم بر شکم
کرده و پنج غلظتی در وی نماند و **قال** حکما و دیگر هر که برک نم که غلظت میشود و این کند
بست بخورد و غلظت را شکم را دفع کند هر که برک او اس کرده و در ناسور که
بر آمد فراهم شود هر که برک او را تازه باشد و در هر چه احتی که تازه باشد
آس کرده طعم کند و نکو شود و هر که پوست نم کار که کند خنده و زنجیر و در
روی و غلظت را و دیگر از جود او برود و دفع بپستی کرد و از **سبب** شیت
از زمین و در دست **قال حکما** خاصیت او گرم است و در دست گرم است و
در جو دویم خشکی در وی کمتر بار و دفع تخلیل او و در ده و سید که با او است
را خفید بود و در زمین جانوران موذی زنجیر و در دست کندی **قال حکما**
خاصیت او گرم است اگر پوست پنج سوسن و پوست تنه او کل و برک

ما دفع

و در هر یکی یک درم بار یک که در ده بسیار یک سگور و دیگر با دو کا و تازه و
بخورد و روی سر و بر همین قیاس خوردن و در هر در حال دفع کرد و اگر در
سالی یک هفته بخورد و پنج درم بری بود که کند اگر که در ده هم غیر **قال حکما** خاصیت
درخت سرسبز و در بر یک پوست که پوست او بسیار و درام فایده و منفعت
زیادت است از یک جفتی اطباء هر وقت اگر آن تب بخورد یا که سر ما
میشود و آنرا بپزند و می آید و این بونی گویند قدری از پوست سرسبز است
برنج شش ماه کرد و بخورد و تا سال تمام از هر که زندگان چنانکه مار و کرم و این پشته
تا جایی که میگوید اگر جانوری موزی آیس را که در آن جانور مذکور هلاک کرد و
غیاثت اعدای الا سلام وادی **قال حکما** خاصیت کل او گرم و خشک است
آجاری که در کل او بسیار است و در طعام و حکم کند و این است جگر در
دار و طریقی است آجاری که در کل او بسیار است و در آب اندازد و در
بشود یا قدری خردل در روغن بر شرف اندازد و تا ترش نشود و چون ترش شده
کرمی در وی کند که در دو پوست درخت ادویه را در هر یک سبکی کرد و اگر غلظت
در روغن ترش شود و آن در روغن در اندام مالده ترشش دفع شود **قال**
الحکم خاصیت کل او کل معتدل بود و بسبب که این نیست و در و بر
طبع را نرم کند و اندوه بسیار برود و طعام جگر کند و جانور را قوت دهد **قال**
الحکم خاصیت او سرد است و غلبت دهد و غلبت خون را از روغن
و اگر برک و اگر بر آن بخورد و در دوق را دفع کرد و از پوست درخت او در
جگر کاره بکار بر نماند و اگر نه نو او را جگر کشند و دفع جگر با او باشد و
در طعام و غنم شود **قال حکما** خاصیت او سرد و خشک و در اول دفع و
تسکین دهد و دفع و طبع آن را آید و خورند و دفع کند و شکم جگر کند و اگر پوست
از پوست او آوندی جو چشمتا تازه خاصیتی جیب دارد و در حال فراهم آورد
قال حکما خاصیت او سرد و خشک است و درخت بر نماند و در

[illegible][illegible]

ترست در حد اول در معاد و بقی را نمره نشاند و انظار از انظار معاد بر اند و او را بدو
 و چون حیض کم کند و گنگ را مانع بود و در و میوند تا را منقید بود **قال حکیم**
 الار جانی خاصیت او کرم است و در چه پیوم انفع را دفع کند و مسیح الهی
 دفع با دو قوت و سود و باید **قال حکیم** را انشد خاصیت او معتدل است در ال
 قوت و در دفع در و کمره شست اگر با شیر کبابی متساوی کرد و بخور شانه و با آن خط
 هم عقیده سازد و با روغن و شکر هم بخورد و یک هفته تمام در روی که در کمر باشد آنرا
 دفع کرد آنرا بجز است **شیرین میوه** و آن میوه را بر سره رضی الله عنه و رضی الله عنه
 علیه السلام علیه السلام با الحی السواد و سفاهت شفا از من کل دار اسلام و در دست
 آن میوه رضی الله عنه که رسول الله صلی الله علیه و آله گفت پس بشما با و احبیه و آن میوه
 که در سیاه دانه شفا است از جلد و از و **قال حکیم** را انشد خاصیت او کرم است
 و خشک و در چه پیوم دفع کند و دفع کند شکم سیر و اگر زبان خال کشند به
 کرم سیر و کدو و آنرا بکشد و به حق و برص را دفع کند و آنرا خون حیض را بر اند
 و اگر در کمر که در و خشک کند کرم سیر و کدو دانه بکشد و به حق و برص را دفع کند
 و خون حیض را بر اند و اگر در کمر که در و خشک کند و در روی که در و خشک
 نماید زکام دفع کند **قال حکیم** الار جانی خاصیت او کرم است و در چه پیوم
 در چه چهارم بجز ترست حکیم را بر دو دفع شکم را با بر و در و با و غلط با
 بر اند و نعل را مانع کند و هر که از کرم بدیداید سیون بر بیان کرده پیوند و دفع
 کرد **حکیم** را انشد پیوند سیون بر بیان کرده پیوند و دفع کرد **حکیم** را
 خاصیت سیاه دانه کرم تر و جرب در آن علتها اند که چون علتها دیگر در و
 را دفع کرد **اندر سینه ان** را **قال حکیم** خاصیت او کرم و خشک است و در چه پیوم
 نزدیک بعضی در چه دوم حکم کشنده را کرم کند ضعیف النفس را و در حق
 با سینه عقیده بود و جوی را از شکم سیر و آن را در و بر بیان کرد و با نفس شود
 حالت با سینه را سود دارد و در و قلب دارد و در م سرطان با ب سود و کرم

حکیم
 الار جانی

حکیم الار جانی هر که پسید آن سرخ بخاند و و کند ماران از ان خاند کرم بر اند و اگر
 سینه آن در شیر که بخورد و در چه را بر ده پاک کند هر که روغن آن پسید آن بر خون
 ناله با و تمام بر دهم که سیر و در و کبابی سیر و روغن کاد و شکر حلوا کند با نان کند و بخورد
 ریش که در معده باشد به سینه کند و اگر پسید خون خون زیادت کشند و بجز
 افراط نماید حد اعتدال بخورد **حکیم** را انشد خاصیت او معتدل است در ال
 قوت و در دفع در و کمره شست اگر با شیر کبابی متساوی کرد و بخور شانه و با آن خط
 هم عقیده سازد و با روغن و شکر هم بخورد و یک هفته تمام در روی که در کمر باشد آنرا
 دفع کرد آنرا بجز است **شیرین میوه** و آن میوه را بر سره رضی الله عنه و رضی الله عنه
 علیه السلام علیه السلام با الحی السواد و سفاهت شفا از من کل دار اسلام و در دست
 آن میوه رضی الله عنه که رسول الله صلی الله علیه و آله گفت پس بشما با و احبیه و آن میوه
 که در سیاه دانه شفا است از جلد و از و **قال حکیم** را انشد خاصیت او کرم است
 و خشک و در چه پیوم دفع کند و دفع کند شکم سیر و اگر زبان خال کشند به
 کرم سیر و کدو و آنرا بکشد و به حق و برص را دفع کند و آنرا خون حیض را بر اند
 و اگر در کمر که در و خشک کند کرم سیر و کدو دانه بکشد و به حق و برص را دفع کند
 و خون حیض را بر اند و اگر در کمر که در و خشک کند و در روی که در و خشک
 نماید زکام دفع کند **قال حکیم** الار جانی خاصیت او کرم است و در چه پیوم
 در چه چهارم بجز ترست حکیم را بر دو دفع شکم را با بر و در و با و غلط با
 بر اند و نعل را مانع کند و هر که از کرم بدیداید سیون بر بیان کرده پیوند و دفع
 کرد **حکیم** را انشد پیوند سیون بر بیان کرده پیوند و دفع کرد **حکیم** را
 خاصیت سیاه دانه کرم تر و جرب در آن علتها اند که چون علتها دیگر در و
 را دفع کرد **اندر سینه ان** را **قال حکیم** خاصیت او کرم و خشک است و در چه پیوم
 نزدیک بعضی در چه دوم حکم کشنده را کرم کند ضعیف النفس را و در حق
 با سینه عقیده بود و جوی را از شکم سیر و آن را در و بر بیان کرد و با نفس شود
 حالت با سینه را سود دارد و در و قلب دارد و در م سرطان با ب سود و کرم

طریقه سیم

و چون در سر که ترک آنرا نبرد و در کوبیده معده را سود دارد و قاعض کره بود
کوبه روی صاف و زیره که سبب گرمی کثرت و آبی نه به نواح زمانست
باور اشتهاست که قاعض است **قال حکیم** در این خاصیت زیره سبب پاک
باد را و شکند تا قاعض شکم معده است و بسیار خون را با نوار و چون از
فرود شود بکار برده شود چنانرا و قاعض که چون بر برگ بکار برده شود اگر کوبه
زیادت نماید شوی در آن خشک کند و بسیار بخورد و شکم را به نوبه و کوبه
روی صاف کند و اگر معده و مست نماید کوبه روی را زرد و در زیره گرمی در وقت
و خاصیت او پیش هر است **قال حکیم** در این خاصیت زیره سیاه گرم و قاعض
سبب است و قاعض و قاعض بسیار کوبه و زیره معده مقبل است و قاعض
باور و قاعض و قاعض قاعض است و در هر باور و قاعض که در وقت قاعض
روزی **قال حکیم** در این خاصیت او سرد است و در وقت قاعض و قاعض
صدرا و معده است و در وقت او طعام معده و در وقت او را سود دارد
و بکار است از هر شیخ و در هر کوبه را بکار است و در وقت او را سود دارد
نزد و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
که کوبه و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
با کوبه زبان که کوبه و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
تر است و خشک بر جداول و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
افلاخ و اندازد او معده است و چشم و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
کثیر تر بود و کوبه و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
خورد و در آن معده و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
خون صاف کند و کوبه و قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
که کوبه و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
کثیر تر باور و قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض

قوی کند و کثیر تر باور و قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
کند یک شقال کثیر تر باور و قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
چشم کند و کوبه و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
ب استخوان را و قاعض کند **قال حکیم** در این خاصیت او سرد است
و کثیر تر باور و قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
برود و اگر کثیر تر باور و قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
خوش آرد و اگر کوبه و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
کند و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
ببر و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
شکر بخورد و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
آرد **قال حکیم** در این خاصیت او سرد است و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
شیرین بخورد و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
نخ را و قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
بود و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
روی سرد است و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
در سینه را بر کوبه و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
و کنگار صغری و قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
طرا کند و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
کند و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
حکامه و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
شراب شکر و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
و آتش زاده را و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض
کند که از صفا سازد و کوبه و در وقت او را قاعض و در وقت او را قاعض

باب فی

24

234

قوی کند خواب خوش آرد و اگر نرسد رقیب مال رقیب پس از قیاس بر
اگر آب نرسد در چشم کشد شکواری برده هرانی که برک نرسد بگوید و آب
آید بترسد آن طلا کند پیشگی بگوید **مومن** رخ سوختند و دوی دشتی گویند
یعنی است ز دو غم بخت شیرین است **قال** حکما را سلف خاصیت
او نقد است و اندکی بجزارت گردید و طوبت فضل بسیار دارد و بدین معنی
چهره او زرد و خورده نشود و خشکی را تسکین و بر صفت خشکیش را نرم کند
و اندر و حرقت بول یعنی سوزان را میزد است و طهارت آن تمام کند و با
سودار و اگر آنرا باشد بعد و چشم کشیده شود تا ناخنه را دفع کند و نزدیکی
بعضی با مرد دارد و می گویند و خارج آن دارد و گیر و از سبب طافت معده دل
را هو افقت نیست **قال** بقراط خاصیت او معتدل بود و صفا او هر دو است
و طوبت فضل دارد و آب گرم تسکین دهد چون در دهن و از خشکی دهن
باز دارد و اگر باشد به عید طبعیدن دل باز دارد و **قال** حکما را اندک خاصیت
او سرد است و طوبت فضل دارد و آن علت تلخ و خشکی دهن و زبان بود
و **قال** در این معنی که هر که سوختن و بسیار بوی کند در دشتی بگوید
ما قوت دهد و خشکی را برسد و اگر گویند آبش و گوشت کند که برسد و سوختن
سرخ یا شربت یار کند هر که بخورد و خواب بر وی زیادت کند اگر سوختن زرد
زیر بالین کسی باشد و خواب سخی گویند **قال** حکما را اندک میان آب و بدین
گویند که با او بین میان آب کپس ترده باشد **قال** حکما را سلف حکایت
او سرد است و در چه دو هم تر میان در چه بسیار هم حرارت را تسکین دهد و تنها
خوف را منتفع کنند **قال** حکما را درون هر که نینور بگوید و در روی مال
او برسد و هر که کل نینور را بسیار بگوید مغز سرد را قوی کند و در بر سر نشاند
و خواب خوشش آید و هر که نینور سرد در خوشیتن باشد تن را نرم کند و
خشکی را برسد **قال** حکما را اندک خاصیت او سرد است و اندک دل دفع کند

در چنانچه برودن با دست خشک باشد اگر از او قطره ای از این عصاره است
حکما را اندک گویند خاصیت او معتدل است قوت باه انکیز و آب بینی زیاد
کند و اسام او بخاروت و طبع را فرو نشاند و اعطای طهارت و حفظ کند و سیس
گشته کی باید و لیکن قوت باه است که اسام او بخار را در او اگر کسی را
در قوت بود بر یک جفند که بر یک جفند و بر او غرض که او بر آن کند و با طهارت
در دین اند و عیدی پاک کند **مورد** و منافع آن ما دون اثر شد که
مورد و باه و در سعال بخارستان معتدل برده باشد در این کسب معتدل
را بخای خود و پیش هرگز برودن نیاید هرگز مورد و بر سر وی را سپاه کند
هرگز آب مورد و بر یک جفند را بر سر هرگز بر یک مورد و بر یک جفند خای
رنگ کند نه در دست کرد و در **نوع** حکما را اسلف خاصیت
بهین سیسید بر او باشد و قالی حکما را اندک بهین سیسید است بود و
غالب است و در دست و در دست وجود یک نسبت و در اگر او را یک
مقداری که بر یک است را بر او غرض که او غرض که او غرض که او
قوت بود بر یک است و یک روز و در آنجا بر یک است و می سیاه بر قوت
با نه و با نه در قوت با نه و قوت وجود بود **سیسید** و اسلف
قال حکما را اسلف خاصیت بهین سیسید کرم است و در در خشک و یک
قوت باه زیاد کند و اعضا خشکی را بباکیت مفید است و باه و باه
مخالص و ساق بود و تحصیل و در چون با شیرین بخوروتن را قوت او هرگز
قال حکیم او را جانی خاصیت او کرم است و در در خشک یکد و در
را مانع است اگر حله اسازد و جوهر آب بینی زیاد شود قال حکما را
خ و معتدل بود و مانع باه و طبع و قوت اعضا زیاد کند و اگر حیوان
خیر مطلق را چنانچه اسب و سیسید که لاغری باشد که نه و نه و نه و نه
نقد این **مورد** و می گویند باه و است آنچه از زمین رسیده

از زمین رسیده

آدمی که تر بود و کثیری از وی کثرت و پاکیزگی از عصاره آن است که
به در یک و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک
و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک
در یک و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک و در یک
کوته روی میگویند و چشم را در و شش که در اندام معتدل است و باه و باه
و در و قوت طهرت روح را کشد و در و در و در و در و در و در و در
با فراط خنده هلاک کند **قال** حکیم الحاکم که در عصاره در چشم کشد و شش که در
باید و در که در عصاره بخور و جگر وی کوی کند و خون صاف کند و باه و باه
و در که **قال** بقراط حکیم زعفران را در عصاره انقلب خوانند از دست آنکه
از و هر که در و در یک بخور و در عصاره آن بخور و شش شود **قال** حکما را اسلف
خاصیت زعفران معتدل است و در و در و در و در و در و در و در و در
و حفظ زیاد کند و در و در و در و در و در و در و در و در و در
و در که معمول آنچه ضعیف است نسبت او جزا و وسوسه است و در دست او
موز بود و میان او جمل خون بشکافد که با نور آن سر و آن سر و آن سر
خود از او خوانند و نوعی از وی است که در دست و بر یک و بر یک و بر یک
با سیسید و در آن معتدل است این نوع که او وجود اند باشد **قال** حکما را اسلف
خاصیت او معتدل است و در و در و در و در و در و در و در و در
است و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
با جری کرم با نه و از سبب لطافت او اجزا کرم شود و چون شش خوانند
شود قوت باه کم کند و اگر با نه و در و در و در و در و در و در و در
و بخار صفت پاکیزه روح و موافق است آنرا با نه و در و در و در و در
را فرو و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
الحکیم او را جانی معتدل کافور را که پود خوانند و او ضعیف و در ضعیف است که

نشت او در هر دو بر موصل دریاست و در باقی آنرا خوانند که باریا مشاء
 دارد و بعضی کاغذ بلون سیاه باشد چون سپید و گرم بر آن بود و بعضی
 زرد و بعضی آلب باشد یعنی کبود و آنجا بادی میانه زد و آنجا سیاه را زرد و آنجا
 خوانند و بیکو ترین آنرا بلون سیاه است خاصیت او سرد است و در کیم
 چون آب سرد بهم میزند شود و در کیمی شود که در آب بلون سیاه با آن دارد
 و در سپید را سنگین و چون صفرا غالب کرده قوت او را بکشد و طبع روغنی
 و پداری آنرا **قال حکما** و آنکه کافور چون در دست و یک خوشگی دفع کند
 و چند عسل را در دست دفع کند و نظیر آن که در دست فرو نشاند اگر در دست است
 و تنها خور و مطلقا بی اطلاع شست بود دیگر با نوب است بهترین خود و در
 که بوزن کران باشد و نرم و جرب خود و بیماری که ازین است و خود و مری
 منقید بود و جرب باشد نفع از زیادت است از خشکی در هیچ نیامد و در
 بیمارانی است که حال کند و جرب است او گرم است و خشک در دو و در و گرمی
 آن زیادت است از خشکی و آنکی قبض دارد و معده و اسهال انقباض
 و خفایا سرد دارد و داغ و خضاب را مفید بود و جرب است **قال حکما** و سلف
 خاصیت او منقلد بود اگر قدری با شراب یا میزد بخورد و بخوردی اگر در
 ترست که از داغ را گرمی قدری مان و داغ را شراب و قهوه اسهال و دروغ بود
 گفته اند خاصیتی است که چون قوی منقید بر آب که آنرا اظفار کذب است که در
 که آن موی بر آید چهارم یا موی سیاه میرون آید **قال حکما** و در کیمی
 و علی السبیل الطیب خوانند و نوعی دیگر است فرو تر از وی است برین
 گویند سبیل طیب را موی کند و خوش باشد چشم او در از سرخ بود و در میان
 را چشم که کوناه بود و در موی او ناز مویست باشد و در سبیل آنرا گویند که
 نه در در و در موی مانند خود قماری و علامت او آنکه بدان او را تو از آن
 آنست چون او در خاصیت سیاهی تو و در گرم او و در بر آن و در بر آن

باشد و نیز و نیزی او به نیزی ها قهر قهرمانند و شربت کند از وی یک قطره است
قال حکما و سلف خاصیت سبیل طیب گرم است در یک و در خشک کند
 و در او را چشم بکار بند و در نیزه بر و باید **قال حکما** و آنکه خاصیت او گرم
 و پداری که در سپید بود در آنرا موی و سبیل است قطع شود خشک کند و در
 چون در سر اندازد و بیکو شود اگر جورت آنرا بار و در موی که در سر و در سر و در
 که در در آن در آنرا از آن دفع کند و اگر در سپید درم از آن با شراب بکشد یعنی تنها
 به یک بکشد بخورد و بعد از خض شوی و در موی که در سپید را جمل کرد و در **قال حکما** و در
 در زمین سپیده رود و در آنجا او شست بکشد و در آنجا و در موی که در سپید
 انواع او که باقی است و در با یک نوعی است که در آنجا بزرگ دارد و در
 چندین منفعت باشد **قال حکما** و سلف خاصیت او گرم و خشک در دو و در
 سوره او بلغم حاصل و بطریق اسهال بر آن در گرم سنگ کرده و در موی که در
 باید **قال حکما** و در لاجانی خاصیت او گرم است و در دو و در خشک و در یک و در
 از که بار در در موی که در موی که در چشم و در موی که در موی که در موی که در
 شاف آید و اسهال احصاف کرده اند از خلاط و در موی که در موی که در موی که در موی که در
 موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در
 بود داغ با سرد و در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در
 و آنکه که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در
قال حکما و آنکه او سیاه باشد با سبیل و در موی که در موی که در موی که در موی که در
 بوی او تریب است بوی سنگ **قال حکما** و خاصیت گرم است و در موی که در موی که در
 و داغ را تر کند و در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در
 گرم است چون او را بخورد با شکر و در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در
 خشک در دل بود و در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در
 در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در موی که در

فیه ظه سده جگر کشتاید و نصرت زیر بار دفع کند قال حکیم ان رجلا غایت
او گرم است و در آنکه جوید و در دفع کند و پانی زهر است از هر زهری که
در بدن او انداخته بیاورد و بیاورد بهر آید و اخلاط جمع شدن کند و اگر در بدن
دارد و اگر نوبی از او است و رخت این از او سرخ و ترش و خاک
از شکم او و او را در صید و حیف همین و مهابه است و اگر خاصیت
او گرم است و درجه اول خشک و درجه دوم تها که اگر با و آن غلیظ
بود و منفعت است و معده و جگر را قوت دهد و پسیل آن خمر را بدارد
و جگر را بکشد و پدید آید از ترش باشد آنرا مفید بود و قال حکما است
خاصیت او گرم و خشک و گاهی اضعیف نفس را سود دارد و در آن
پیر و طهارت رخیل و در جوانی کرده و گرم کرده طهارت قال حکما است
خاصیت او معتدل است چون او را با سودگی بچسباند و از چهار سگ
آب کی بستاند و هفت روز بنهار خوردن و در صفا را فروخت و در خون
از استمال با زوار و و بنهار حرف را نفع دهد و بر و سپید کشاکی بیاورد
خون و بر سپید شود و در دفع است و در صحت بریند و اگر کسی را کوفتگی
حکما را سلف خاصیت او سرد است و درجه اول خشک و درجه دوم
سرد است آنرا معتدل را سود دارد و چون در طبع او ترشید و بیاورد
کند و در میزان حقیق و چون بیاورد و در و چون در طبع او ترشید و بیاورد
اگر در بچشاند تراب را ترش شدن نگاه دارد و خوردن آن سرگشتن
آرد قال حکیم الاچامی خاصیت او سرد است و درجه دوم خشک و در
سیوم اطلاق سنگ را بیاورد و سودگی را نافع است قال حکما را
خاصیت او معتدل بود و اطلاق را نافع آید اگر ترش باشد و کوفتگی
قال حکما را خاصیت او گرم است و خشک با اول و درجه دوم و با

آن در

آن در و طیف کشیده است و مطلق است و در آنکه است لی که سوزد
و در آنکه نیک کند و قوت حفظ را و است قال حکما را سلف خاصیت او
و گرم است و این طبع و حلق چنانچه بود و او ترش بود و در طبع
پدید آمد و در دفع کند و خوشش آید و در در معده آنرا سوزد و در
خندوی میاید و گویند قال حکما را سلف چنانکه است که در که در و در
گرم خشک است و در آخر درجه سوم و درجه چهارم اندام را سوزد و در طبع
و است مابینش آید و با در جن را خشک کند و با سیر را سلف و طبع را گرم کند
خوردن خوف است خیره است حال بطلان قال حکما را سلف او گرم
و در آنکه دفع کرد بستی بود اگر بر نار و جگر از این اس کرده بر نار و سوزد و در
نظره روغن کعبه بران بکشد و با مرکب بکشد و با سوزد و با سوزد و با سوزد
شود و صحت است و طبع را دفع کند و او از خوشتر کرد و در حلقه علما را حلقی را
دفع کند با چوبی و انما را کوبیده و با سوزد و در دفع است و اندکی ترش
و در قال حکما را سلف خاصیت او گرم و خشک است و درجه سوم قوت را
و در و خون قاصد را تحلیل و در انواع خرام و در در مفید است خوردن و طهارت
کردن و با سوزد و در حلقه غلام آید و در کسر که تو با سوزد و با سوزد
و در است اندام را بطلان کردن سپاه کرد و اندک و یک اطباء سوزد و در و در
است چون در خوردن و در است نماید قال حکما را سلف خاصیت او را
چون او را یک با کاه و نازده سه هفته بداد و بعد از آنکه یک نازده سه هفته بداد
و خشک کند ساید حکما را بپزد و کاه بداد و در و در سوزد و در سوزد
با کاه و کاه و نازده سه هفته بداد و در و در سوزد و در سوزد
یک قدم باز آید با نازده سه هفته بداد و در و در سوزد و در سوزد
در و در و در خشکی بر و غالب تر است و اگر کسی را و فاسد را تحلیل و در چون
بجغرات پرورده شود یا بسکه سوزد و در و در و در و در و در و در و در و در

و محفل است اگر چه درخت او باغ و باغچه است و شسته باشد و آب را
و شسته زهره که حادث شده باشد و قوی نکند شود **قال** حکما و الله خالص
او معتدل بود اگر چه او بسیار در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی
و در قوی که به یک نفر نماید و هر که اندام ندارد و در قوی که
تخلیل دهد اما بهر که اندام دارد و در قوی که به یک نفر نماید
بر طریق امری با جرات و قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
الار جانی **قال** حکما و الله خالص او که در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
که و اخلاط غلیظه در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
آب او با هر قوتی که در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
و شسته زهره که در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
باز دارد و **قال** حکما و الله خالص او که در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
مندی و شسته زهره که در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
و در قوی که به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید
غریزی بود که در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
سینه و رگه ای که در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
خاصیت سزا و در قوی که به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید
و بعضی گفته اند در قوی که به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید
قال حکما و الله خالص او که در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
چون بر روی طایفه که در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
قال حکما و الله خالص او که در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
با و افزاید چون به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید
است نوبی خوشن و در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
بوی خوشن و در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید

و شسته زهره که در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
با و افزاید چون به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید و در قوی که به یک نفر نماید
است نوبی خوشن و در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
بوی خوشن و در دوا و جلا و جلا کرد و در قوی که به یک نفر نماید و قوی که به یک نفر نماید
اشتراف

نفس خور را با دوزخ و درون شصت بنیاد است **تخت شاهی** است قالی کما
 است تخت شاهی بر دوزخ است یکی سید و دوم میاه اگر سید است سیرت
 و در دوزخ هم خشک در یکدیگر میخیزد است بدین سبب خواب از دوزخ را از دوزخ
 دفع کند و پشیمانی را دفع است و سرور را که داده او اگر کسی است دفع کند
 و پشیمانی را چون با سیرت سپید خورده شود و آنکس میاه است خواب گران
 آرد و سرور است در دوزخ دوم صفرا را یکسین و در دوزخ اول را از سینه براند
 سرور را که اگر کسی باشد دفع کند این خاصیت بیشتر در تخم خیار و در یک **تخت شاهی**
 خاصیت تخت شاهی سپید است و قالی است و قوت باه خواب خوشی
 آرد و حیرت داده او دفع را فایده دهد و علت صفرا و سودا و شعله و طبع گرم
 و سواس را دفع کرد و اندر انوشی نیار و دوزخ است بر سیرت توهار اسود
 دارد آنکس میاه بود گرم است و آن نیت در دوزخ نیت و نیت لغت و نیت
 و آن حصاره تخت شاهی میاه که در زمین مصر باشد بیکو ترین آن بود که
 او قوی باشد و طبع را نجاست بخورد و آب ترش شود و چون آب از وی بریزد
 زود تر شفت شود **قال حکما** خاصیت او گرم و خشک است در دوزخ دوم درجه
 رنجنا و سنگ را در دوزخ یکسین و در دوزخ را مار و آرد و سیلان خون را دفع کند
 و غشی از نده است از تخم نایک درم سنگی کند و سبب اگر حرارت مزاجی
 را ببرد و **قال حکما** انداختن خاصیت او گرم است با لغا با طبع و خشکی بر باد
 از این طبع را خشک کند و سبب را قیض کند و اگر با جویز یا جویز نعل اس کرد
 جابجایی یا رکنی یا فیون و یا شند بلبله العاط آرد و مساک را قوت
 دهد از رفت کم **ایک** هندوی کعبه که **قال حکما** خاصیت او اندکی گرم میانه
 و خشک بود و سبب هم خشکی در وی بیشتر است بدین سبب بکرمی یا بل خیار
 او صفرا را از دوزخ غلبه را براند و صفرا کند و تبها من را دفع کند و آن سبب
 صفرا سی فرو شاند و نیت سپید که از وی سبب و تبها من را دفع کند و سرور

قال حکما

قال حکما خاصیت گلوی سرور است و دفع تب صفرا سی و اندوه بر سینه و اگر
 گلوی از دوزخ است بر آرد و با شند گلوی دیگر چندان اثر ندارد و حید و پر میوه
 تخم بود و قوت آنکه زو باه را فایده دهد اگر با شند و دکان در دوزخ و غلبت
 قوت باز دارد و در پشیمانی و **قال حکما** سبب نصبت موسلی سبب گرم
 حید و دوزخ قوت تن را زیاد کند و اگر با شند وی خورده و حید سبب دفع کند و اگر
 جابجایی و شند آرد و اگر با شند کا و دوزخ قوت باه شود زردی اندام دفع
 و بلغم زرد کام را دفع کند و اگر با آب سبب که خورده تا سال تمام از حید غلبه را
 شود و اگر با شند خورده و سبب دفع کند قدرت کمال و باه یا **قال حکما** رانده
 خاصیت او گرم است و در دوزخ خشک بیکو سبب است پشیمانی که با شند خورده
 دفع کرد و دوزخ را زود شود و اگر مسکان درم با آب گرم یک دفع خورده و حید
 و شکم دفع شود و اگر با جابجایی خورده و سبب دفع و در شش شود و اگر
 و اگر با شند و بلبله و سبب دفع خورده و سبب دفع و حید و اگر با سوزن خورده
 بود بر سر دفع کند و اگر با دفع خورده شود زردی اندام دفع شود **قال حکما** خاصیت
 او معتدل بود و قوت تن را زیاد کند و اگر با آب زرد و سبب که بهم خورده
 بخت عدت است سبب دفع کند و اگر با جابجایی یا جویز و کنت و چنگلی که با شند خورده
 و اگر با سبب که شند خورده و قطره در پشیمانی حکما که در دوزخ دفع کرد و اگر
 هندوی خورده و دوزخ دفع کند و اگر کوزه خورده و جابجایی و دفع آید و اگر با شند خورده
 چشم را دفع دهد و باه را بجا باند و اگر با دوزخ خورده و بلغم سبب دفع کند و اگر
 سبب که خورده و دوزخ غلبه را براند و با جابجایی که با شند خورده و دوزخ شکم
 که سبب دارد و بیکو شند درین صفت شود و اگر با تخم اندوهی خورده که زردی خورده
 تبها را از سوز دارد و اگر با جابجایی که دوزخ جابجایی را دفع کرد و اگر با جابجایی
 خورده زردی که با شند و اگر با شند خورده و باه را که با شند و آب خورده و زردی
 از وی را ببرد و اگر با شند و دوزخ و تبها که درون نفس باشد تب زردی ببرد

[illegible][illegible]

2

[illegible]

و صافی بر خشکی باشد اگر سپیدی رنگ بود از ترشی قهوه و خشکی است زیرا که بقیع سر است
تر خشک بود و اگر سپیدی و صاف بود و بداند که خداوند بول بقیع و عام است و رنگ
بر رنگ خیار و ترنج باشد و در میان او چون رنگ بود بداند که بهاری در آن شود و در آن
باید که نظاره روضه کند و دیگر چهار اندازد و در میان کند که اگر روضه کند که در آن روضه
و بالا شود و میل باشد که در آن جاری در آن شود و اگر روضه کند که بالا باشد و در آن
و میل باشد که در آن روضه و دیگر اندازد که اندک پروان بود و در حاجت شود بداند که
معه و نهایت ضعیف شد و باشد برب از ضعیف در وجود قوت نماند از نهایت برتری
کند و بی است کردن نماند و طبع ناگوار نماند و صاحب خود نماند قوت کیم و اگر رنگ کج
و بخور سپید باشد و در تر سرفی دارد و با زردست زیرا سرفی دارد و اگر رنگ ترنج
و زیر او تیره بود چون روضه بود بداند که زرد رنگ شود و اگر رنگ از صفائی باشد
او تیره بداند که در دست و در آن باشد و اگر رنگ خون باشد از قهوه و غم و غم و غم
به رنگ در اسپر غالب می کند و اگر رنگ آتش باشد بهاری در سرفه و دیده باشد
و این علت را بر سام کوبید و اگر بال صاف و بیاض سپید و ام نماید در سرفه
رنگ پیشانی باید زرد و اگر سپین و تیره بود تب بر سام بود و هم باشد که در و شبست بود
و اگر رنگ زرد بود و در سپهر زام شود و هر طاعت و حرک باشد و اگر زرد باشد بهر
بول ویران از ضعف بود و نهایت شود اندک و کشت و چیز را خوب خورد و اگر سپید
وام بود از قهوه و خون بود و ام در و سپهر تب در دل و در و شبست و سپهر در و کشت
در و زانو بود و ترشیا او سپید و خنثی و چون در و انگشت کوبید که در زیر آن سپید
وام بود از زرد و داغ بود و اگر زرد و سپهر باشد و میان او خشک هم رنگ بود اگر
زیر او سرفی نماند و کالی است زردی روی بود و نماند و ام کران باشد و اگر زرد
بر رنگ از صفائی بود و نهایت است و در سرفه و غم و غم است اگر صاف بود
صاحب بول را در و دیگر بود و علامت است که از زرد زار و دیگر در و با آن
فصل در معرفت از آن اگر مریض را مزه و سن مشور باشد بداند که رحمت او

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه حكمة وعبرة
والله اعلم بالصواب

و نیز آن ساقی که در فلفل یک درم جوز پیا دو درم الاچی دو درم زباد
منگنه زیر زین سه درم مکه یک درم پنبه سه درم موم خردم در فلفل منگنه
دو درم همین جلد در آب کشند بعد از آنکه امیک روغن منگنه میزند از بهانه
بهاره و **ساقی** سیاه و خایه کریمشین بقدر امکان و به شکل زور کشند
بعد از شکاف دو درم روغن گل خوشبوی بریان کنند نیکو تا جلد جوی در روغن
رایج آن در یک مسیان که منده و کریمه و دیگر در وی بطریق مندل بسایه
منگنه و مک ایله ما خایه کریمه مشکین مندا که قدری مشک در وی بسایه
منگنه روغن شود اگر با بشت مالید و غلیظ شود و انگه قدری مشک
شود در روغن غیره و خواص شش توله مندل توله غیره دو توله کتین یک
توله کافور نیمه سه نکه نیمه یک ماسک کلاب نیمه سه درم ایلیا کند
یا کزبره این کرده میان کلاب خیر کند خشک کند غده دارد **ساقی** غیره کریمه
کیتول نیمه سه درم ایلیا سه درم ایلیا سه درم ایلیا سه درم ایلیا
و ایلیا سه درم ایلیا سه درم ایلیا سه درم ایلیا سه درم ایلیا
منده از دوس کند بعد از کافور خوشبوی پیاز و دس در مندل خیر کند دو
مکه بد بعد دو و نکه دو و موه خالص دهد بعد دو و غیره دهد بعد خشک
کر دوس کند و فلفل آبس کند پند از بعد کافور میانه زد آبس کند
نکه دارد و وقت حاجت کار برد **ساقی** غیره و دیگر جلد در موم بر روی موم
پوست آلوده ترا می غیره کزبره ایلیا آبس کند با کلاب کل محل منع
سازد و دیگر بخت دو درم غیره شش درم ملیح درم جبر ملیح درم جبر
درم مکه و خ قدری این جلد می کند بعد از دوس با کلاب کل محل منع
قدر که خواهد سیاه از جنس طلا و مالو توختی و با پنبه چو کو بسکند بعد
پار و مندا آبس آن قدر که خواهد آنرا نیز چو کو ب کند و پاره و غیره

درنگور نندیک شب روز دیگر بیرون آوردن روغن همان که با کوزه
است و در شیشه معین کند چنانکه روغن خود کشیده همان یک شیشه روغن
پاکیزه شود که کوزه با روغن هر چه باشد کوزه با روغن یکی شود و روغن
بیار و کل را بجای و کوزه در آرد و آتشی بر سرش نندیک زش کل کند
و یک زش نندیک زش کل کند و یک زش نندیک زش کل کند و تمام کل کوزه
بعد از آنکه مر کند سرشته از زنده از روغن بکشد یا اگر کوزه بدو بکشد از ده
باشد روغن بر سر و خوب بیرون آید و دیگر دوم در ساعتی مشک و عود
صندل و کافور و قهقهه و زعفران و کبروی و کشیدن کلاب و ساقین
بلبل و بلبل در آب بکشد و تر کند و خشک کند پس بیار و بخاید که بر شکر و کوزه
در جرات تر کند و یک شب در میان کل نند بعد از پنج قد و در دوک این
و بالا اکتوری نند پس بیار و دو یک نوگاه درون با نی سپرد یک با نی
پیر کند و آب در وی کند و کتوری بالا آگاه نند سپرد یک با نی و یک
آتش میکند و هر بار سپرد یک با نی میکند و نگاه بکند چون بداند که تمام روغن
از خانه در کابله آتش باز کرد و اگر تمام روغن بیرون نیامده باشد
بار دیگر در جرات تر کند و روغن بکشد پس بعل او را خشک کند یک
جزو بعل و بلبل و بلبل و چیز و میل یعنی روغن خایه که بر بدو یک جزو
جدا می کند این روغن در صحن بیامیزد و در پوست گوزن تر کند و بعد بر طرف
تا و مشک پاکیزه آید و مشک یک حصه سیاه و کل درخت بوی
در حصه این چهار دو را خشک کرده بسایند نیک بار یک بعد از دیگر
برند که بسته باشد در آن بسازد و غلظت سازد بعد از آن در کند
سپخته که از پنج درخت بکشد و باشد بسته در سوزاج کند و غلظت
نند که در آن میان نند و سپرد یک کاه و میش در کبر و کبر و کبر و کبر
چنانکه سر کین و شتی این غلظت نند که در غلظت یک بسته

برگرد و بسیار و نهن نعل بسیار پیاده شده باشد چنانکه خواهد بود
یکی کند و آنچه خواهد از او بسیار و در آتش بر دایب آتش از زود بود
تا سرد شود پس هم بدین طریق عمل کند تا آن تمام شود نرمی او بود
که بر مثال کاغذ پیچیده شود و بر آتش چنان باشد که آب که از او بر دوم از
زمین بر دارد و هر جا که راند آب پیاده بکند **دیکر** آب دادن آن
را که برنده و تیز بقایت شود و پاد و صابون یکیز آدمی حل کند و بدان
یکیز صابون حل شود برابر بر که له نمیکند بعد تیغ و کتاره و کلاه
و تیر چنان در آتش تافته کند سپرد که در اند بقایت برنده و تیز
کرد **دیکر** مغز گاو و صبر و زدن برابر باشد که کند و یا سپرد که
حل کند سپرد کرد و اند و سخت با بجا به پاک کند بقایت تیز و برنده کرد
دیکر سار و تخم گاو بزرگ و بوزن سه چندان آب میزد از تخم
نه گاو و از آن که سه روز در آتش آب گرم بنهند و بدست مالند تا
عاصل شود پس در اندنی بکند چنانکه سپرد کرد و اول در آب گدازی
و یک بار در آب نوشاد و از شقیه آب اندازد و باشد و تیغ و کتاره و چرخ
آن در آتش کند همچنین بکند و اند تا برده باز بر آب شقیه دهد
بعد از آن در روشن و تیز کند هر چه از آن صلاح نیاید در هر چه بکند
این را بر د **دیکر** از هر چه آب در اند اصل بکند و مغز سبب بایان
و تخم خرنه و صبر کوفته و بختگی کند و یا قدری غل حل را بر آتش
جوشاند یا مخلوط کرد و هر چه بکند که باشد درین سپرد و اگر در جوشان
این در و هم کند و طای کند نافع آید **دیکر** شتر زه که ترش شده
باشد و خون تر گشت و بول و گاو میش جلد مخلوط کند پس هر چه
را که خواهد برای کافران و اعدا و کار بندد بد و چند بار تافته میکند
و در آن مخلوط میکند بعد کار فرماید برین نوع آن قدر خواهد بود

بج مضرت نرسد اگر جبار در باغچه سپیده در جوال اندازد بگوید تا بکجا شود
علو کند بخورد و مضرت نرسد در خوردن بلای و منفعت بیرون خوش
پیری بجوانی بدل میکرد و دوت باه و شد رستی و دفع علتی اندازد
ساختن اینون خوردن جبار در باغچه سپیده بخورد و اینست
پوست بر من نانی جن جری پاد و سری جو جری تو لای که گشت با
و بری **در** معجون قوت باه و ناکوادر پارد جبار دست و جبار درم
شاید اندو ازده درم قدسی و شش درم هر سه چرخ کجا کرده بگویم
و قدری روغن کنجد اندازد و شش درم غلور سازد و بخورد به هر روز
سنا بخورد و اگر شادمانه نشد بیکان کنجد اندازد و از ترش
پیر چرخ قوت باه شود اگر مداومت کند موی سپیده ماند طعام بگوید
و باد با شکم را دور کند و دفع کرد **اند** در زمانه و القه
با اتفاق جمهور حکما این معجون جمع کرد و بر شاهان روزگار یادگاری
و این است این ادویه جمع کند و بگوید بد و بیزه حلو سازد و سپیده
غلور کند سال تمام هر روز بیکان بیکان غلور سنا بخورد و با آب شسته
هر که یکماه خورد روی او ماه تابان شود و لطیف طبع گردد و اگر ادویه
با جبار ماه یا سال تمام بخورد و هر موی که سپید شده باشد از سر سپید
شدن کرد و اندام بسته ماند و جناسی و در ششای و سبوت شود
بپزداید و فرحت آرد و اگر مخرج کند قدری اینون و شش درم حلو
بتر باشد و ادویه ببلد زرد و ببلد اند هر یک شش درم تیار
و حلو و جنیز بیکان درم ببلد با رنگ آتش کند بعد از قصد درم نبات
حلو کند این ادویه در او نندارد حلو سازد و سپیده و شش
غلور کند چنانکه گفته شده است هر روز بیکان بیکان بخورد و بغایت لطیف
است **در** خوردن میاب و منفعت هر که میاب را بخورد

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

و می کنند و بسیار خورند و در بیشتر کتری روغن درم ادک بنساید با شکر تخم کهنک
خوردن نافع بود و در **کک** علاج روغ ک سمیت می خورند و نیست و دل بسوزد و در
تغیظ کنند علاج وی نیست و در بیشتر کک و شقاق درم پمیل پم درم سیفیل درم
کثیر سب درم حره بنساید و پانیزد و هر روز بنارنج درم نیم روغن آید و در **کک** نیم
سب درم از بجز دو علامت آنست که چون خون و بلغم آتیه در آید و در سن شود
کنند علاج نیست که جلد و بلند و آند و پمیل در آن و پمیل کرد و زنجیل و ترغفل از مرکب
در درم حمد را سو فرود بگوید و به جز با انگلیس خالص پانیزد و هر روز پم درم فرود
نافع است و چهارم سب درم از خشکی بود و علامت او آنست که چون سب درم نامند
باید علاج آنست که تخم عود و فرود و پمیل از مرکب پنج درم حمد را بگوید و پانیزد
و انگلیس پانیزد و هر روز پم درم بنارنج و نافع آید نیم سب درم که آنرا کا حصص
بود و علامت آنست که چون سب درم خون از وی بچید و کار درم بنساید و پمیل
می گاه این سب درم از اطباء علاج می کنند ششم سرزد از تری بود و علامت او آنست
که چون سرزد بلغم و خون با مرکب آتیه درم باید علاج نیست پمیل از بجزیل و پای کهن
کافی بود و پانیزد و انگلیس خالص پانیزد و هر روز درم بنارنج و نافع آید و در **کک**
اگر سب درم که باشد علاج نیست که با دو تخم و ششیرین از مرکب دو درم
بگوید و با شکر آتیه هر روز بگوید و نیم بخورد و نافع آید و این درم و کوک خورد و در
کک سب و بلند و پسته سی روغن باولی و در آمد از مرکب دو درم و درم بنساید
شیر کرم بخورد و خندخت اندام را ببرد و قند باب جگر کند و کک سیاه و بخورد و غدا
بیرود و در **کک** اگر دو سب سدی و کک سو بجز بکان درم خشک با مرکب آتیه
که سب سرزد و زنجیلی و در بخورد و خند برود و اگر نرزد و کک با او اس کت آنجا که خند کت
مکانه می شود و اگر دو درم سب و آب سرسین با سندان آس کند و مقام خند
مکانه می شود و در وقت حرکت و سر سینه که خند می خورد و ناس شود و پمیل در روغن
سوسن و بنارنج و زنی بنساید و پانیزد و کا و بنات بخورد و نافع آید و در **کک**

[illegible][illegible]

بروز رخ باری و چرخ سده و پس بتابد آب شسته بر رخ بساید بخورد و علت مملو دفع
 کرد و دیگر اگر شکم قیاس نم شود و پوست شکم گردد چنان ضعیف شود که از شسته
 غایب شود و غلظت آن نیز مانند سیاه و زرد سپید و زرد سیاه و بیلید و بیلید
 و آلوده خوب بادام و چرخ انداز این صندل سپید و کرد یک با ناز یک و در دم
 کوفته در چهار سپید آب بچاشنه نیم هر سیاه یک کوفته بخورد و نیکو شود و دیگر پیل دراز و تخم
 او کوفته و یکبار و کاپیل از هر یک سوره در شکم بساید هر روز نماز بخورد و در دم
 نیکو شود و دیگر موسلی یا آب بر روی چشم بخورد و جلند هر روز و دیگر کنای است میان آب
 که او را هرگز کوفته در زمین بسندله بیشتر است اگر چه شاخ بسیار باشد و بر شاخ
 یکان یک پیش باشد تمام شاخ هر یک پست یک و زنجیر و جلند هر دفع کرد و دیگر
 پوست و رخت مهر و بیلید و سپیدی هر یک سوره در شکم بساید بخورد و بیلید و بیلید
 کاه و جلند و آب شسته و در دهان سپید و در دهان است یکی آب بسیار بخورد و در شکم
 و اندام آب پس کرد و اگر برای آب شسته کشت بخورد از آن جدا نماید و این دعا بخواند
 بنویسد بر بند و میشود بخورد حق تعالی برکت این دعا بخت بخشد بسم الله الرحمن الرحیم
 و انو قول علینا بعض الاوقال لا حولنا لا یجین ثم تعظمت الله المؤمن فاعلم من بعد و الله
 عزیز و لا تخشوا با با قدمت ابرهیم و الله علیهم باقی المین قل ان الموت الذی توعدون
 منی فاعلم ثم زود فی عالم الغیب و الله و الله فاعلم با کرم تعلیم او دیگر سوره قصص
 بنویسد با آب بشوید بخورد آب شسته و جلند و نافع کرد و دیگر در افق چهار شسته با آب
 بنویسد و صفت روز بر شکم بنده خدا تبا شفا بخشد بقیض و کرم خوبیش و صفت
 صفت شکم سخی و کرمی و این جناسه که یک روز و یا در روز
 شود و باز هر چند روز بخورد و در میان با سپید و موس کرد
 بسبب لذت زبان باشد و این بخورد و تا صدمه بشکند
 و شکم را بلباز و در زمین سوره و یا نوره و دیگر نیکو شود و یا سپید و ساقی
 در دکنه و در روز ضعیف و معتر شود و رنگ شیرین کرد و اگر حرارت در وی

بسم الله الرحمن الرحیم
 و الله اعلم
 و الله اعلم

بناهی که شکم کسی شسته شود و زود و زود و چشم شود و شکمش چون آب رو و بقیض
 کند و بعد سپید شود و این از باد و صغری و بلیغ شود علامت آن از باد باشد
 نقصان اشتها و تنگی و نفخ و قی و در سپید و تنگی زبان و لرزیدن دست و پای و
 در ممتد و تنگی نفس و پستی اندام و رفتن مزاجین و بی مزاج شدن علاج چون آجین باشد
 کشته و شکم شک و سخی و یک بار یک بساید شکر کرم آب بخورد نافع آید دیگر اندوهش
 و کندی و کج و یا ده و شکم و زنجیل شکم را بر سوده و چرخه سپید درم با آب بخورد نافع آید
 و کرم شکم از باد و شکم پیل دراز و کندی و برده و جو کاه و اندوه و با لاه و کج و
 شکم شکم و شکم در بار سوده و درم با آب بخورد و پست کرمی و کرم و علامت
 علاج آنک از صغری یعنی نخه بود زده کی چشم و اندام و سخی کلو و قی و من و نقصان
 اشتها و تنگی باشد بیلید و پس و اندوه و پست کرم و آید هر یک یک درم با آب
 سخی با یک بساید و قدری شده با کندی بخورد نافع آید و دیگر پس و پیل و اندوه و پست
 کرم و پیل دراز و خنید و دما کندی را بر سوده با آب بر رخ سخی بخورد و پست کرمی و استمال
 آنک خون آرد بخی دفع شود و دیگر دفع شود و دیگر دفع کرد و در پس و تنگی و شکم
 و در پس و کل و دما کندی با یک سوره و درم با شکم بخورد و بخی دفع شود و دیگر
 این علامت از بلیغ باشد علامت آنک پست کرمی از بلیغ بود و سپید آرد و نقصان
 اشتها و سوزیدن دل و دیدن آب و من مزاج شدن زبان و میل شیرینی
 کند با و جگر پیل دراز و موثر و کج و یا با یک و خوب ناز هر یک پنج کافور
 با یک بساید با آب کرم بخورد نافع آید و دیگر جگر و چرخ و بیلید و کندی و پیل
 و پیل دراز شکم و یک و خوب ناز با یک سوده و چرخه و درم با و من و
 کاه و کرم بخورد نافع آید و کرمی پیل کرد و در پستی چهار و
 کرده و شکم از کج بساید با کندی را بر بلیغ کند هر روز و نافع آید و کج و
 علاج دفع پست کرمی زیره سپید و این از هر یک یک درم با شکم و جگر کاه
 بخورد و بشود و دیگر آنک و در پس و بیلید و سپیدی و پیل دراز و جگر و درم

باره من ماه و کوه بخور و نافع آید دیگر آب و نارهات و ساق و نمک پیاده و زرد سید
 وزیر بسیار و سندی از هر یک چهار درم و منکر کینه مفاد درم نبات صد و بیست
 و شش درم بهم خشک بسیار نگاه دارد هر روز چهار درم بخورد تا سه هفته بشکوف
 دفع کرد و دفع هر سه نوع سکرانی بخور باره و اندر جو و نمک پیکه و نمک در
 و نمک سیاه را بر هر روز و درم باب کرم بخورد و نیکو شود پسندنی خشک
 و نیش کلوی بوزن برابر یکا کرد و هر روز درم چهار برابر آب بپوشانیم
 آب بپوشاند نیم پستانه مر و کرد بخورد اگر قبض باشد کشاید و اگر اشتغال باشد
 بانه هر چه خورد و منضم کرد و دیگر این و چنانچه سندی خشک کرده پسندنی و ناره
 و هر چنان از هر یک چهار درم زیره سپید و نمک سیاه از هر یک دو درم بخورد
 صد و پیل کرد و دویست عدد هم خشک بسیار و شصت چهارم نبات یا خرد
 هر روز درم چهار بخورد و صحت یابد دیگر من کام و شش کشتی درم گوگرد
 یک درم بسیار که نیم درم پیل دراز و پیل کرد و پسندی هر سه یکان درم پاییز و در
 و ماه باشد بخورد و سکرانی مرفه بکلی دفع کرد و دیگر پیل دراز و پیل و درم خرد و
 و جاب و ناله بکله لوس و چون از هر یک نه درم بخورد بسیار آب او بستاند و
 و درم پستانه و سیر یا چهار پستانه و کاه و بخورد تا شش درم کرد و پس چهار برابر
 که سقنه و زبان این دارد و بخورد تا ثبوت او دران در آید آن آب صاف کند و شش
 هر روز از این چهار درم باشد درم بخورد و سکرانی و کله و یا و شکر و بند و کله
 و پیر و سیر و منقعه و تب و جلد دفع کرد و دفع سکرانی و یا و پستان
 و هر شش بوسه و نبات و بوی ناخوش از انام و دام شکر و زیاده
 شدن که سکرانی و قوت این دارد که دین را جز در نگاهد کند و نقل و زرد
 سیاه و قلم خود و اپریسی کاه سپید و منقل سپید و کله لای و مود و ناره و
 پیل کرد و بکلی و پسندنی و جبهه و سوسه و جابتری و کل و ناری و نمک و نبات
 این خرد و در سه کان درم در وزن برابر که چاه چهار درم سود و سکرانی در وزن

یک بخور

یکی بخور و دویست شانزده درم اول این جلد دارد و با یکا پس کند و زرد و
 با شکر که کوه یکا کند باره و هر روز نه درم و شش نبات و شش قطن و هر وقت که
 موازنه درم بخورد و هر چیز از ترشی و مایه و غصه نمک و دیگر دفع سکرانی بسیار
 رخ اگر که درت و اسوارخ نباشد شسته و خشک و در کرده با یک بسیار و در شیر
 آفت پیاده و پیاده بار و دریم آفت از اجاده بسیار نگاه دارد پیاده بار و یک درم
 او قدری شالی خشک شده بر او دریم آخر صود و مقداری شسته زیر آن رخ فرس
 و لحاف میکند میهند نگاه و یک هر یک شسته شنباز و زانشن کند پیاده و زرد و
 مر و کند پس کند نگاه دارد چند آنکه سه انگشت بر خیزد بخورد از ترشی و یا و کین
 کند هم در اول روز از این جدا شود و دیگر اگر سکرانی تب باشد و پیر
 بیکل پنج آب پس کرده جراته و کنکی و سندی و پیل دراز و پیل کرد و شکر
 نر و زمین و اندر جو هر یک چهار درم آب پس کند و به بزد و دفع جبهه شش درم
 با یک جدا آب پس کند و کله شکر شانزده درم مثل این هم آب پس کند یکا کند
 در یک سکرانی آب ششاد یک درم از این پسند از و نیم درم قند کند نهار
 بخورد و سکرانی و سولا که مقعده و اما پس پایا و زردی چشمها و پرمیوه نیکو
 شود و دیگر که نوبه خنده و شام و دیو کیر و کتور و نیم درم اجود و درم جو این
 دو درم نمک جو کاه و درم زیره سپید و بایان کرده چهار درم پسند
 سواد و درم نمک سنگ و درم پیل کرد و درم ناره و درم چهار درم جوک و درم
 این جلد صود و خجسته یکا کرده بار و درم و درم کاه و مقدار که نوش
 آید پیاده از آب گریزی و شش بخورد اگر لایق باشد بسیار و سکرانی
 و ناکر و دو و پیر و تب کند و زردی بشد بر دو و شش آرد و شش
 شالی یک از موده است و استیاقی کرده است و یکم و ترشی
 چون آب پس مس و شکر و سرازه که درم یک که خرد و درم
 شود و بسیار و پیل نمک سو بخورد این جلد بسیار که کند و می

آب آتش سبب ارم و موم جرس و دوا و ای که میگرد آتش کرده اند از دوزخ و دوزخ
و بالائی آن یک کوزه و دو غنچه و دو دشت و حفرات بخور و نیکو شود **دیگر** چهار میره که دوشا
نزد و میره آب یک شانه چهار سبب آن بشا نیکو یک پخته میره آب یک شانه یک نیم
سیر چون با ناله بشا نیکو شده و درم آتش و دو درم موم جرس و یک درم دوا و قیاس اندازد
لؤل روز یک نیم درم این دوا بر یک درم شنبه بخور و دو درم روز و دو درم این دوا بر یک درم
سیوم روز و دو درم این دوا و دو درم شنبه بخور و چهار درم روز و دو درم این دوا و دو درم این
شنبه بخور و بعد هر روز همان سه درم باب درم شنبه بخور و بعد هر روز همان سه درم باشد
شنبه بخور و این زیاده است بخور و نافع آید **دیگر** اگر کسی را پناه و یا شست کرت در روزی یک
میر و دو و پنج نوعی غنی است بخت درشت بخور و یک سیر و یک درم شنبه و سی بالا را بر
یکان درم جو آب کرده و درشت سکوز آب یک شانه یک سبب نیکو شده و نیکو عمل کرده و نیکو
هر صفت روز بخور و دشت ارم و موم جرس و دوا و ای که میگرد آتش کرده اند از دوزخ و دوزخ
بالائی آن یک کوزه و دو غنچه و دو دشت و حفرات بخور و نیکو شود **دیگر** و نیکو شکر و نیکو
میر و آن یار که بیدار گنجایت زحمت و دشت و پنج نوعی غنی است بخت درشت بخور و یک سیر و یک درم
شنبه بخور و بعد هر روز همان سه درم باب درم شنبه بخور و بعد هر روز همان سه درم باشد
درمان نیک و دوا نیکو باشد غنی شانه و درم شنبه بخور و دو درم شنبه بخور و دو درم شنبه
و چهار درم شنبه بخور و درم یک صفت بخور و دشت **دیگر** و نیکو شکر و نیکو
و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر
قند و دو درم ارم و موم جرس و دوا و ای که میگرد آتش کرده اند از دوزخ و دوزخ
یک سبب روز بخور و دشت و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر
اندازد بخور و دوا و دشت و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر
برک نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر
نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر
نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر
نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر و نیکو شکر

[illegible]

1901

[illegible][illegible]

چنانچه سوره باده بگویند **دیکر** معرکه گوی و پنج اندر این دو فاکستر بارگاری با هم چند گنج می بیند
شاد کند بر کمر و نیکو شود **دیکر** دو که در پنج موضع زفت بستند نیکو شود **دیکر** تخم کمره و پنج
بایس که دهند وی کند شاف سازد نافع آید و اگر بعد استعمال شاف سوختن دروغ غالب کجاست
پروان خود و درون آب پوست گل جوید و بشیند راحت افتد **دیکر** خاکستر بارگاری
باقصد یا میزد شاف سازد بر کسر دیکو شود **دیکر** خاکستر بارگاری با قند یا خرد شاف سازد
بر کمر دیکو شود فاکستر بارگاری و گلشک سوده بر پوسته نندیرد و در کند **دیکر** گلاب
کھاری بارگ و شام بنوزد و خاکستر آن در شب قدری محل پوسته طلا کند هر که و اگر قضا
نافع شود طلا کند بنوزد و فرود افتد بخت **دیکر** سبزی یک و مندی که در میان کشت در
و پان شالی می باشد بر سر کان خور و برای در بخورند سبزی آن پارانند و آب بنشیند بخت
چون چشیده باشد و در دوشنبه برابر روغن بادکوبه سبزی را بر آن کند قدری خور
باریک اس کند و آن سبزی اندازد بخور و با اسپیرخونی و بادی کل برود **دیکر** روغن پوست
خونی هر روز بخور و روغن ریش پاشا دفع شود **دیکر** روغن پوست اسپیرخونی اگر پروان ابد باشد
پار و متواتر و لی که سبز باشد اس کند با روغن بادکوبه با لای ان طلا کند در مدت سه روز قدری
خواه گرفت و در حال نیکو شود و اگر خوابد بریدنیک از موده است **دیکر** برگ کند هر که از سبزی
یکم کوبد نیکو بد شاف سازد بخور و نیکو شود **دیکر** روزیک شنبه بر من شود و چغیر می کشد
خشک کند باید هر روز مقدار یک شغال بخور و با سوره را برود **دیکر** کرمان بار و روغن بر
کند بر سوره نیکو شود **دیکر** که خرد که با خون باشد برگ اشترین باشد برگ نام او بخور و با
سبزی بر بخور و هر قی که با سوره باشد برود **دیکر** سبزی بخت همچون سپهری بر بخور و با
دیکر تخم بلبله ببلد و اکسیر لیل کردن درم شکر تری و اکسیر یکی کند هر روز سه شکر
شفا یابد **دیکر** پوست گلریبا نیکو شاد سبزی پوست مذکور نماند بخور و سوره که در بخت
دیکر پنج دخت گل روزیک بنزد وقت صبح که سوسو شمال باشد از کجا و پار و سر سبز دخت
سوره روغن کرد و نیکو شود و فرود افتد پوست گلر بخت سبزی آب او بخور و با بخت
گلر **دیکر** کرمی که بر دخت گلریبا باشد کدر بر کرد آن کرم خار با گلر آب شده آن کرم نام

میکنند میان

